PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scânteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXII Nr. 2768 | Miercuri 16 Septembrie 1953 | 4 PAGINI - 20 BANI

In interiorul ziarului:

Să executăm însămânțările în epocile optime (pag. 3-a).

Șt. Lungu — Mai multă atenție folosirii rezervelor interne pentru sporirea producției de mașini (pag. 3-a).

Anularea unor restanțe datorate de cetățeni statului (pag. 3-a).

I. Purcaru — Spre înălțimi (pag. 3-a).

La Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. (pag. 4-a).

„Să înfăptuim unitatea tuturor forțelor democratice" — *Cuvântarea lui Palmiro Togliatti la sărbătoarea națională în cinstea ziarului „Unita"* (pag. 4-a).

Demisia guvernului irachian (pag. 4-a).

Situația din Iran (pag. 4-a).

Pentru rezolvarea pașnică a problemei coreene! — *Cuvântarea generalului Pân De-huei la ședința Consiliului Guvernamental al Guvernului Central Popular al R. P. Chineze* (pag. 4-a).

Răsunetul produs de răspunsul guvernului R. P. Chineze la recomandările O.N.U. (pag. 4-a).

Mărețul program de dezvoltare a agriculturii sovietice

Ziarele au publicat eri Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. adoptată la 7 Septembrie a.c., în legătură cu raportul tovarășului N. S. Hrușciov „Cu privire la măsurile pentru dezvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S.". Această Hotărîre, de imensă însemnătate pentru popoarele sovietice, a fost primită cu interes deosebit de oamenii muncii din țara noastră, care privesc cu bucurie cum crește neîntrerupt uriașa putere economică a marii noastre prietene, Uniunea Sovietică.

Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. prezintă o importanță deosebită. Ea se ocupă de probleme fundamentale ale dezvoltării agriculturii sovietice și cuprinde măsuri care să asigure o sporire considerabilă și rapidă a producției agricole, în scopul satisfacerii maxime a nevoilor mereu crescânde ale oamenilor sovietici. Hotărîrea arată încă odată că preocuparea pentru asigurarea unui belșug de produse alimentare destinate populației orașelor și satelor, grija necontenită pentru nevoile oamenilor sovietici, pentru ridicarea permanentă a bunăstării materiale și culturale, este o lege pentru P.C.U.S. și guvernul sovietic.

Agricultura socialistă a U.R.S.S., creată și întărită sub conducerea Partidului Comunist, se sprijină pe o puternică bază tehnico-industrială, fiind agricultura cea mai dezvoltată și mai mecanizată din lume. Ea și-a dovedit fără putință de tăgadă superioritatea hotărîtoare asupra micii producții țărănești de mărfuri și asupra marii agriculturi capitaliste.

Înzestrată cu mijloace tehnice moderne, gospodăria obștească a colhozurilor se dezvoltă necontenit; se întărește orânduirea colhoznică. Colhozurile și sovhozurile au asigurat o creștere considerabilă a productivității agriculturii precum și un procent ridicat de producție-marfă. Atât în anii construcției pașnice, cât și în anii grelelor încercări ale războiului, agricultura socialistă a demonstrat marea ei forță vitală, capacitatea de a asigura în proporții din ce în ce mai mari alimente pentru populație și materii prime pentru industria ușoară și alimentară.

În anii de după război a fost restabilită și extinsă considerabil producția de cereale. Uniunea Sovietică are astăzi pâinea asigurată. A crescut mult producția de bumbac, sfeclă de zahăr, carne, lapte, etc.

Colhozurile și sovhozurile au recuperat într'un termen scurt pierderile grele suferite în sectorul creșterii animalelor în anii războiului și au obținut o sporire considerabilă a numărului de vite. În perioada Iulie 1945 — Iulie 1953, numărul vitelor cornute mari din U.R.S.S. a crescut cu 11,3 milioane capete, al oilor și caprelor cu 53,9 milioane, al porcilor cu 25,1 milioane și al cailor cu 6,2 milioane capete. Pe măsură ce economia colhoznică se dezvoltă sub toate aspectele, crește bogăția obștească a colhozurilor, sporesc veniturile în bani și în natură ale colhoznicilor.

Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. trasează un program vast, cu măsuri de mare amploare, menite să valorifice uriașele posibilități pe care le oferă agricultura sovietică în scopul unei dezvoltări și mai vertiginoase a tuturor ramurilor ei de producție.

Puternica industrie grea, desăvârșită din punct de vedere tehnic, asigură Uniunii Sovietice condițiile unui asemenea avânt al agriculturii care să ridice considerabil, în numai 2—3 ani de zile, nivelul cantităților de mărfuri alimentare pentru întreaga populație a țării.

O deosebită atenție se acordă în Hotărîre creșterii animalelor. Dezvoltarea creșterii vitelor, în primul rând a celor proprietate obștească, este privită ca o sarcină de însemnătate vitală, sarcina cea mai urgentă în agricultură. În Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. sunt indicate căile concrete pentru avântul creșterii animalelor. Anul 1954 va aduce o sporire a șeptelului pe întreaga agricultură în următoarele proporții: vaci — la 29,2 milioane capete; numărul total al vitelor cornute mari — la 65,9 milioane capete; oi și capre — la 144,4 milioane capete, porci — la 34,5 milioane capete. O sarcină imediată pentru dezvoltarea creșterii vitelor constă în sporirea cât mai grabnică a numărului de vaci în colhozuri. Totodată vor fi dezvoltate fermele de păsări în colhozuri și sovhozuri.

Sunt prevăzute importante măsuri care să înlesnească colhoznicilor posibilitatea de a-și procura vite în proprietate personală, spre a-și ridica astfel și mai mult bunăstarea. În vederea creșterii animalelor se va asigura crearea unei trainice baze furajere în fiecare colhoz și sovhoz, care să dea fân bun și alte furaje grosiere, rădăcinoase și tuberculifere, siloz, nutreturi verzi, grăunțe furajere și alte nutreturi concentrate. Se va asigura îngrășarea suprafețelor însămânțate și sporirea considerabilă la hectar a producției de ierburi perene și anuale, de porumb și floarea soarelui pentru siloz, rădăcinoase furajere, culturi de bostănoase pentru nutreț; se iau măsuri pentru îmbunătățirea asistenței veterinare, pentru mecanizarea proceselor grele de muncă la fermele zootehnice, construirea de noi adăposturi pentru vite, etc.

Uniunea Sovietică dispune de mari posibilități pentru sporirea considerabilă a producției de cartofi, legume și zarzavaturi. În vederea dezvoltării cu succes a producției acestor culturi, plenara a trasat sarcina introducerii în producție a realizărilor științei și experienței înaintate. Pe baza mecanizării pe scară largă și aplicării procedeelor agrotehnice înaintate producția de cartofi, legume și zarzavaturi va spori în 2-3 ani în asemenea măsură încât va satisface complet nu numai nevoile populației dela orașe, din centrele industriale și industria prelucrătoare, ci va acoperi și cantitățile de cartofi necesare hranei animalelor.

În vederea sporirii producției de cartofi, legume și zarzavaturi se va introduce pe scară largă în producție metoda de plantare a cartofilor în cuiburi dispuse în pătrat, producerea răsadurilor de legume și zarzavat în ghivece de turbă și mraniță. Agricultura va fi înzestrată cu noi mașini pentru mecanizarea complexă a lucrărilor de cultivare și recoltare a cartofilor, legumelor și zarzavaturilor, se vor construi noi răsadnițe și sere în colhozuri și sovhozuri, etc. Este semnificativă, pentru a arăta ce amploare va lua dezvoltarea legumiculturii în Uniunea Sovietică, prevederea Hotărîrii cu privire la extinderea în colhozuri și sovhozuri a răsadnițelor și serelor cu încălzire cu aburi, cu apă și electricitate, și folosirea surplusului de energie calorică dela întreprinderile industriale pentru încălzirea răsadnițelor și serelor precum și a terenurilor de cultură.

Uniunea Sovietică a obținut imense realizări în dezvoltarea economiei cerealiere. Suprafețele cultivate cu cea mai prețioasă plantă alimentară — grâul, au crescut cu peste opt milioane hectare în comparație cu anul 1940. Multe colhozuri și sovhozuri strâng recolte de grâu de 2500—3300 kg. la hectar și chiar mai mult. Deasemeni, agricultura sovietică a obținut mari succese în producția culturilor industriale și oleaginoase.

Plenara C.C. al P.C.U.S. a elaborat o serie de măsuri menite să dea un și mai mare avânt sporirii continue a producției de culturi cerealiere, industriale și oleaginoase. Ținând seama că gospodăria cerealieră constitue baza întregii gospodării agricole, se va dezvolta prin toate mijloacele producția cerealieră și îndeosebi producția grâului de toamnă și de primăvară. Va spori deasemeni producția de orez, producția culturilor leguminoase pentru boabe (mazăre și fasole) care au o mare însemnătate pentru îmbunătățirea aprovizionării populației cu alimente, producția culturilor de grăunțe pentru furaj ca porumb, orz, ovăz, producția de bumbac, producția sfeclei de zahăr, etc.

Stațiunile de mașini și tractoare reprezintă baza industrială tehnico-materială a orânduirii colhoznice și constitue astăzi forța hotărîtoare în dezvoltarea producției colhoznice, puncte de sprijin din cele mai importante în conducerea colhozurilor de către statul socialist. În ultimii ani s'au obținut succese importante în domeniul mecanizării agriculturii sovietice. Stațiunile de mașini și tractoare din U.R.S.S. au fost înzestrate cu o mare cantitate de mijloace tehnice moderne, ceea ce a permis să se mecanizeze multe lucrări care necesită un mare volum de muncă, să se ușureze munca colhoznicilor și să se ridice productivitatea ei.

Plenara C.C. al P.C.U.S. a arătat că sarcina principală a stațiunilor de mașini și tractoare constă în ridicarea prin toate mijloacele a producției la hectar a tuturor culturilor agricole în colhozuri, asigurarea creșterii șeptelului proprietate obștească concomitent cu ridicarea productivității lui, mărirea producției globale și de marfă a agriculturii și a creșterii vitelor în colhozurile deservite. S.M.T.-urile trebue să ducă la bun sfârșit mecanizarea muncilor agricole, să desfășoare larg mecanizarea lucrărilor care necesită un mare volum de muncă la creșterea vitelor, producția de cartofi, legume și zarzavaturi, să introducă în producția colhoznică cuceririle științei și ale practicii înaintate, să asigure o continuă întărire organizatorico-economică a colhozurilor și, pe această bază, ridicarea bunăstării materiale a colhoznicilor.

Deasemenea, plenara a trasat ca una din sarcinile cele mai importante ale organelor de partid, sovietice și agricole, crearea în S.M.T.-uri de cadre permanente de mecanizatori calificate, capabile să folosească cât mai din plin și mai productiv mijloacele tehnice, să asigure astfel un continuu și puternic avânt al tuturor ramurilor producției colhoznice.

În vederea înzestrării continue a stațiunilor de mașini și tractoare și a sovhozurilor cu noi tractoare, mașini agricole și utilaj se vor livra agriculturii până la 1 Mai 1957 cel puțin 500.000 de tractoare de uz general socotite în tractoare de 15 cai putere și 250.000 tractoare pentru prășit, un mare număr de mașini agricole, automobile, ateliere volante, rezervoare pentru combustibil și alt utilaj, se vor construi noi ateliere, remize etc.

Pentru îndeplinirea noilor sarcini mari și complexe în domeniul dezvoltării agriculturii, guvernul sovietic trimite la sate numeroși specialiști și organizatori experimentați în agricultură. În fruntea colhozurilor, sovhozurilor și S.M.T.-urilor vor fi preferați conducători cu studii superioare, capabili să introducă în producție pe scară largă realizările științei și experienței înaintate.

Sunt pline de învățăminte prevederile Plenarei C.C. al P.C.U.S. cu privire la munca politică de partid la sate. Condițiile și posibilitățile materiale care se creează pentru dezvoltarea agriculturii, — se arată în Hotărîre — nu dau prin ele însele efectul cuvenit fără îmbunătățirea activității organizațiilor de partid. Pentru a folosi aceste posibilități și condiții, organizațiile de partid trebue să se alle în fruntea maselor largi ale colhoznicilor, muncitorilor din S.M.T.-uri și sovhozuri și să le conducă în lupta pentru un puternic avânt al agriculturii.

Grija față de ridicarea nivelului de trai și cultural al oamenilor muncii în satul colhoznic, pentru creșterea permanentă a bunăstări materiale a poporului constitue firul conducător al măsurilor Plenarei C.C. al P.C.U.S. cu privire la dezvoltarea continuă a agriculturii sovietice.

Mersul poporului sovietic pe calea spre comunism, sarcinile ce și le-a pus de a crea un belșug de produse agricole, pe baza creșterii puternice a industriei socialiste ca forță conducătoare în economia națională, sporesc energia creatoare a oamenilor muncii din țara noastră care păsesc înainte sub conducerea partidului, cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, pe calea construirii socialismului.

Mărețul program de dezvoltare continuă a agriculturii sovietice este o contribuție puternică a poporului sovietic la cauza apărării păcii în întreaga lume, căci întărirea continuă economică a Uniunii Sovietice, bastionul păcii între popoare, întărește forțele păcii pe scară internațională.

Cu privire la măsurile pentru dezvoltarea continuă a agriculturii U. R. S. S.

Raportul prezentat de tov. N. S HRUȘCIOV, Secretar al C.C. al P.C.U.S., la 3 Septembrie 193, la Plenara C.C. al P.C.U.S.

Tovarăși! Marile succese obținute de poporul sovietic în dezvoltarea industriei socialiste permit Partidul Comunist și Guvernului să treacă nemijlocit la rezolvarea sarcinii creării unui belșug de produse de larg consum în țara noastră.

Marele Lenin ne învață că „singura bază materială a socialismului poate fi marea industrie mecanizată, care este în stare să reorganizeze și agricultura". (V. I. Lenin „Opere", volumul 32, pag. 434, ed. rusă; „Opere alese" volumul 2, partea 2-a, pag. 526, editura P.M.R.). Sub conducerea Partidului Comunist, poporul sovietic a creat o industrie grea, multilateral dezvoltată, care este fundamentul puternic al economiei socialiste. În prezent, când avem un asemenea fundament, există posibilitatea practică de a se organiza un avânt vertiginos al tuturor ramurilor industriei ușoare și alimentare, de a se lărgi considerabil producția articolelor de larg consum, deoarece scopul fundamental și sarcina principală a producției socialiste sunt satisfacerea maximă a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale întregii societăți.

Dar pentru a organiza un asemenea avânt vertiginos al producției articolelor de larg consum este necesar să împingem înainte agricultura noastră într'un ritm accelerat.

Cea mai arzătoare și cea mai importantă sarcină a economiei naționale în etapa actuală este ca, dezvoltând și viitor pe toate căile industria grea, să obținem un avânt vertiginos al tuturor ramurilor agriculturii în decurs de 2-3 ani să ridicăm considerabil nivelul asigurării de mărfuri alimentare pentru întreaga populație a țării noastre și totodată să asigurăm întregii masse a țărănimii colhoznice un nivel mai înalt de bunăstare materială.

În legătură cu aceasta, Prezidiul Comitetului Central al Partidului a considerat necesar să prezinte spre examinare actualei Plenare propuneri de aplicare a unor măsuri importante și urgente, care trebue să asigure un avânt rapid al dezvoltării agriculturii sub toate aspectele.

1. Starea agriculturii și sarcina creării unui belșug de produse agricole

Orânduirea colhoznică, creată sub conducerea Partidului Comunist, are o superioritate hotărîtoare asupra oricărei producții agricole bazate pe proprietatea privată — atât asupra micii producții de mărfuri cât și asupra marii producții capitaliste. În locul vechii orânduiri a satului cu cele 25.000.000 de gospodării individuale, răzlețite și fărâmițate, a fost creată și s'a consolidat orânduirea agriculturii socialiste, cea mai mare din lume. Sistemul socialist al agriculturii din țara noastră cuprinde în prezent 94.000 de colhozuri, 8.950 de stațiuni de mașini și tractoare și peste 4.700 de sovhozuri.

Agricultura țării noastre este agricultura cea mai mecanizată din lume. Se știe că în țările capitaliste mijloacele tehnice agricole moderne sunt concentrate în mâinile unui grup restrâns de fermieri capitaliști, iar în gospodăriile aparținând majorității covârșitoare a țăranilor muncitori predomină munca manuală, tehnica primitivă.

Statul Sovietic a înzestrat agricultura cu tehnică industrială de prim rang a stațiunilor de mașini tractoare, ceeace a permis să se rezolve problema mecanizării celor mai importante munci agricole. În 1952 mecanizarea muncilor în colhozuri a reprezentat la însămânțarea cerealelor — 87%, la recoltarea cerealelor cu combinele — 70%, la întoarcerea ogoarelor negre — 96%, la arăturile de toamnă — 97%, la însămânțarea bumbacului — 98%, la însămânțarea sfeclei de zahăr — 95%. Mecanizarea producției agricole ușurează într'o măsură uriașă munca țăranilor colhoznice, aduce societății noastre o economie însemnată de muncă. Ea a permis trecerea agriculturii pe baze științifico-agronomice moderne.

Se dezvoltă și se întărește gospodăria obștească a colhozurilor, înzestrată cu mijloace tehnice moderne. Pe baza colhozurilor și sovhozurilor de productivitatea agriculturii socialiste, producția de marfă. Astfel, din 1926—1927 până în 1953, producția-marfă a agriculturii a crescut la cereale dela 10,3 milioane tone la 40,4 milioane tone, la carne dela 3 milioane tone la 12,5 milioane tone (în greutate vie) dela 2,4 milioane tone la 12 milioane tone, la lapte dela 4,3 milioane tone la 32 milioane tone. Mari succese au fost obținute și în producția de bumbac sfeclă de zahăr și alte plante industriale. Creșterea productivității agriculturii statului socialist să sporească din an în an producția de produse agricole marfă pentru acoperirea nevoilor de materii prime ale industriei și pentru satisfacerea nevoilor crescânde de alimente a populației.

Pe măsura întăririi și dezvoltării continue a gospodăriei obștești a colhozurilor, crește bogăția obștească, sporesc veniturile în bani și în natură ale colhoznicilor. Ajunge să arătăm că fondurile de bază ale colhozurilor s'au dublat în perioada 1940—1952, iar veniturile colhoznicilor depășesc în prezent de câteva ori nivelul veniturilor țărănimii muncitoare dinainte de revoluție. La sate a avut loc o revoluție culturală deosebit de profundă.

Toate acestea dovedesc că orânduirea colhoznică a transformat radical bazele producției agricole, toate zilele a zecilor de milioane de oameni ai muncii pe principii noi, socialiste. Ea a deschis largă spre o viață îmbelșugată și civilizată oamenilor muncii din satul sovietic. Alianța clasa muncitoare și țărănimea colhoznică a devenit o forță de neînvins.

Trebue însă să spunem fără ocolișuri că folosim defectuos uriașele rezerve interne ale producții agricole socialiste. Există la noi colhozuri și raioane întregi codașe și chiar înapoiate. În multe colhozuri și raioane recoltele continuă să fie scăzute. Productivitatea agricole mai ales în domeniul creșterii animalelor, al culturilor de furaje și de cartofi, al legumiculturii. S'a creat o discordanță vădită între marii noștri industrii socialiști, al producției, extrem de lent, a bunăstări materiale a oamenilor muncii, pe de o parte, și nivelul actual al producției agricole, pe de altă parte.

Pentru ilustrarea acestui fapt. Din 1913 până în prezent industrii a U.R.S.S. au crescut (în prețuri comparate) de 27 ori, din care producția mijloacelor de producție — de 47 de ori, iar a industriei socialiste se produce cu 10%. În general populației urbane al creștere rapidă a venitului real al muncitorilor, sporit din 1926 până în 1952 de mai bine de ori. Pe măsura înmulțirii bogăției societății, crește necontenit bunăstarea materială a muncii în prezent, și a funcționarilor din salariul real al muncitorilor nivelul dinainte de U.R.S.S depășește de ori. În țara noastră se îmbină revoluție. Aceasta înseamnă bunăstarea materială a oamenilor, cu aceasta, crește firește gătește an de an, că și cerințele față de agricultura socialiste.

Or, ritmul de dezvoltare a agriculturii socialiste rămâne în mod vădit în urmă față de ritmul dezvoltării industriei și al nevoilor de obiecte de consum ale populației. Este suficient să arătăm că din 1940 până în 1952 producția industrială a crescut, iar producția în agriculturii (în prețuri comparate) a crescut în total cu 10%. În general, satisfacem nevoile de cereale ale țării în mod deosebit în condițiile actuale. Industria noastră crește într'un ritm impetuos. Ea resimte o lipsă de brațe de muncă. De șomaj am uitat de mult. An de an cresc salariile și se îmbunătățesc condițiile de trai ale muncitorilor în întreprinderi. În aceste condiții, dacă munca în gospodăria obștească nu oferă colhoznicului veniturile cuvenite potrivit zilelor-muncă și, pe lângă aceasta, interesele sale personale în gospodăria auxiliară sunt prejudiciate și ele, colhoznicul va găsi lesne o altă folosire a muncii lui — el pleacă să muncească la oraș. Acestea sunt motivele restrângerii gospodăriei personale a colhoznicilor și ale plecării populației sătești din colhozurile rămase în urmă.

O cauză importantă a serioasei rămâneri în urmă a unor ramuri ale agriculturii este folosirea vădit nesatisfăcătoare a puternicei tehnici cu care statul a înzestrat și continuă să înzestreze stațiunile de mașini și tractoare. Într'o serie de ramuri și categorii de munci agricole continuă să fie precumpănitoare munca manuală. În condițiile unui înalt nivel de mecanizare a cultivării cerealelor, sfeclei de zahăr și bumbacului, rămâne în urmă mecanizarea unor ramuri importante ca, de pildă, creșterea animalelor, producția de cartofi, legume, zarzavaturi și o serie de alte culturi. În multe S.M.T.-uri tractoarele și alte mașini sunt defectuos folosite. Cea mai importantă cauză a serioasei rămâneri în urmă a unor ramuri ale agriculturii este conducerea nesatisfăcătoare a colhozurilor, S.M.T.-urilor și sovhozurilor de către organele de partid sovietice și agricole, mai ales în ceeace privește selecționarea, repartizarea și educarea cadrelor în agricultură și în ceeace privește desfășurarea muncii politice de partid la sate.

În sfârșit, trebue vorbit despre cauzele care depind de colhozuri înseși, de președinții și de consiliile de conducere ale colhozurilor, de colhoznici. În multe colhozuri, disciplina în muncă este încă la un nivel scăzut, nu toți colhoznicii participă pe deplin la producția colhoznică. Nu peste tot munca colhoznicilor este bine organizată. Mai există încă destule cazuri de lipsă de conștiinciozitate, de nepăsare față de bunul obștesc.

Avântul continuu al agriculturii socialiste are ca scop sporirea bunăstării a poporului. Se știe că dela victoria socialismului consumul popular crește necontenit. Astfel, în ultimii 28 ani producția mărfurilor de larg consum a crescut de aproximativ 12 ori, iar aprovizionarea populației cu produse alimentare a crescut considerabil. Bunăstarea poporului sovietic, puterea de cumpărare a oamenilor sovietici, cerințele lor, cresc însă într'un ritm și mai rapid și producția produselor alimentare este departe de a satisface nevoile crescânde ale oamenilor muncii. Deaceea, sarcina îmbunătățirii alimentației populației dobândește o importanță deosebită.

Trebue să ne propunem sarcina de a realiza un nivel de consum de produse alimentare care să aibă ca punct de plecare normele de alimentare fundamentate în mod științific necesare pentru dezvoltarea armonioasă, sub toate aspectele, a omului sănătos. În legătură cu aceasta, cea mai importantă sarcină constă în îmbunătățirea structura consumului prin sporirea producției, și mai ales a producției de produse animale și de legume.

Pentru a satisface pe deplin nevoile de lapte și produse lactate ale populației este necesar să se obțină la fiecare 100 hectare din totalul pământurilor arabile, pășunilor și fânețelor existente în țară, 260 chintale de lapte, iar pentru a obține 260 chintale de lapte este necesar să avem la fiecare 100 hectare de pământ arabil, pășuni și fânețe cel puțin 10 vaci dela care să se obțină în medie câte 2.500—2.600 kilograme lapte anual.

Pentru a satisface nevoile de carne și preparate de carne ale populației este necesar să se obțină la fiecare 100 hectare din totalul pământurilor arabile, pășunilor și fânețelor, 27 chintale de carne. În acelaș timp este necesar să se dezvolte în mod intens creșterea porcilor și să se obțină la fiecare 100 hectare de pământ arabil cel puțin 30 chintale de carne de porc.

La fiecare 100 hectare de pământ arabil trebue să avem 340 găini care să dea cel puțin câte 110 ouă anual.

Este necesar să se sporească simțitor producția de zahăr, leguminoase și plante de bostănărie, fructe și alte produse.

Avem datoria să asigurăm cât mai repede un asemenea nivel al producției de produse alimentare. Termenul pentru atingerea acestui nivel va depinde în multe privințe de noi, de felul în care vom conduce, de munca organizatorică a organizațiilor de partid. Dacă vom întrebuința toată priceperea noastră, toate mijloacele și forțele pentru îndeplinirea acestei sarcini și dacă în munca noastră de conducere nu ne vom limita la directive generale, ci ne vom ocupa de întărirea fiecărui colhoz, a fiecărui sovhoz, a fiecărui S.M.T., vom atinge acest nivel de consum în timpul cel mai scurt, iar la o serie de produse în decurs de 2—3 ani.

Avem destule colhozuri care aduc încă de pe acum o contribuție valoroasă la opera de creare a unui belșug deplin de alimente în țara noastră. Multe din aceste colhozuri au devenit în 2—3 ani din codașe, fruntașe. Să luăm, de pildă, colhozul „Molotov" din raionul Ramenschi, regiunea Moscova. Acum trei ani s'au contopit cu acest colhoz o serie de arteluri mici care rămâneau mult în urmă față de colhozul „Molotov". Datorită conducerii pricepute a treburilor de către consiliul de conducere al colhozului în frunte cu un minunat organizator al producției colhoznice cum este tov. Puzancicov, în cei trei ani care s'au scurs, întregul colhoz, inclusiv fostele arteluri codașe care s'au contopit cu el, a făcut un mare pas înainte, a devenit o gospodărie bine dezvoltată și cu o mare rentabilitate. Cantitatea de lapte obținută în medie dela o vacă a crescut dela 2.500 kg. la 4 208 kg. A crescut producția la hectar a tuturor culturilor agricole, dintre care recolta de cartofi până la 162 chintale la hectar, iar cea de legume și zarzavaturi până la 284 chintale la hectar. A crescut numărul de vite și colhozurile au început să obțină mult mai multe produse animale.

Înalta productivitate a creșterii animalelor și înalta producție la hectar a tuturor culturilor agricole au permis colhozului „Molotov" să ridice veniturile în bani până la 3 milioane ruble. Numai pentru construirea de adăposturi pentru vite colhozul a cheltuit anul trecut 612.000 ruble. Colhoznicii au primit pentru fiecare zi-muncă, în expresie valorică, 25 ruble și 80 copeici.

(Urmare în pag. 2-a)

Continuarea raportului tov. N. S. HRUŞCIOV

(Continuare din pag. 1-a)

Dacă comparăm normele citate mai sus, necesare pentru asigurarea cerinţelor de produse animale ale populaţiei, cu indicii efectiv realizaţi în colhozul „Molotov", obţinem următorul tablou :

	Necesar să avem în ţară pentru asigurarea consumului populaţiei pe baza normelor fundamentate din punct de vedere ştiinţific.	Realizat în colhozul „Molotov" în 1932
La 100 ha. pământ arabil, păşuni şi fâneţe :		
vite cornute mari	20	35
dintre care vaci	10	19
carne (în greutate vie — în chintale)	27	31
lapte (chintale)	260	710
cantitatea medie de lapte obţinută dela o vacă (kg)	2.500—2.600	4.208

La toţi indicii enumeraţi mai sus, colhozul „Molotov" a depăşit normele pe care trebue să le obţinem în medie pe ţară. Trebue să avem în acelaş timp în vedere că în datele privind colhozul „Molotov" sunt incluse numai vitele proprietate obştească, adică nu şi vitele proprietate personală a colhoznicilor.

Dacă toate colhozurile din ţara noastră ar realiza nivelul colhozului „Molotov", iar această sarcină este în puterea oricărui colhoz, problema creării unui belşug de produse agricole ar fi rezolvată.

Agricultura socialistă are toate posibilităţile pentru a rezolva în cel mai scurt termen problema asigurării depline a produselor alimentare pentru poporul sovietic şi a materiilor prime pentru industrie. Dar pentru ca aceste posibilităţi să devină realitate este necesar ca toate colhozurile să fie întărite din punct de vedere economico-organizatoric şi, în primul rând, să se promoveze în funcţiile de conducere în fiecare colhoz organizatori pricepuţi, în stare să conducă cu succes marea gospodărie socialistă.

De o deosebită importanţă este ridicarea cointeresării materiale a colhozurilor şi colhoznicilor în creşterea producţiei la hectar a culturilor agricole şi în dezvoltarea creşterii animalelor proprietate obştească. În acest scop, Consiliul de miniştri al U.R.S.S. şi Prezidiul Comitetului Central al Partidului au considerat necesar să sporească preţurile de colectare şi achiziţii la produsele animale, cartofi şi legume. Astfel, preţurile de colectare pentru vitele şi păsările predate statului în cadrul livrărilor obligatorii sunt sporite de peste 5,5 ori, pentru lapte şi unt, — de 2 ori, pentru cartofi — de 2,5 ori, iar pentru legume şi zarzavaturi în medie cu 25—40%. În ceeace priveşte preţurile de achiziţii, ele sunt sporite la carne cu 30% în medie, iar la lapte de 1,5 ori. Este totodată important să se sublinieze că preţurile cu amănuntul la produsele animale, cartofi şi legume nu sunt sporite, ci dimpotrivă, sunt reduse an de an. Linia reducerii preţurilor cu amănuntul la articolele de consum va fi aplicată în mod consecvent şi în viitor.

Se recunoaşte deasemenea că în condiţiile existente este indicat să fie reduse cotele livrărilor obligatorii de produse animale datorate statului de către colhoznici şi să fie reduse cotele livrărilor de cartofi, legume şi zarzavaturi datorate de către colhozuri. Se reduc simţitor cotele livrărilor obligatorii de produse animale datorate de către gospodăriile muncitorilor şi funcţionarilor.

Prin reducerea cotelor de livrări obligatorii, colhozurile şi colhoznicii vor dispune de mari surplusuri de produse pentru a le vinde la preţurile de achiziţii, mai ridicate, precum şi la preţurile pieţei colhoznice. În legătură cu aceasta este necesară revizuirea actualului sistem de achiziţii practicat de către organizaţiile de stat şi cooperatiste. Este necesar să se treacă dela actualul sistem de achiziţii la contractări care permit statului să-şi planifice din timp cantitatea de produse pe care o primeşte peste livrările obligatorii, iar colhozurilor şi colhoznicilor — să aibă garantată desfacerea produselor, să obţină avansuri în bani şi să-şi procure mărfurile industriale necesare prin comerţul de întâmpinare.

Statul Sovietic va cheltui suplimentar în 1953 peste 15 miliarde ruble, iar în 1954 peste 35 miliarde ruble pentru aplicarea măsurilor imediate privind ridicarea continuă a agriculturii. O parte însemnată a acestor cheltuieli este destinată investiţiilor suplimentare de capital în agricultură, sporirii cointeresării materiale a colhozurilor şi colhoznicilor în dezvoltarea creşterii animalelor, a producţiei de cartofi, legume şi zarzavaturi, astfel încât aceste ramuri ale agriculturii să înregistreze un serios progres chiar în anii următori. Ca urmare a traducerii în viaţă a măsurilor menţionate, colhozurile şi colhoznicii vor primi în 1953 venituri suplimentare în valoare de peste 13 miliarde ruble, iar în 1954 — de peste 20 miliarde ruble.

Majorarea preţurilor de cectare şi achiziţii, reducerea cotelor livrărilor obligatorii, au o mare însemnătate pentru sporirea cointeresării materiale a colhozurilor şi colhoznicilor în ridicarea continuă a agriculturii. Aceste măsuri trebue însă apreciate just din punct de vedere economic. În prezent, importanţa şi necesitatea lor este evidentă. Dar nu ele determină calea principală a dezvoltării producţiei colhoznice.

O particularitate caracteristică economiei societăţii socialiste este reducerea sistematică a preţurilor pe baza perfecţionării producţiei, a creşterii productivităţii muncii şi a sporirii producţiei. Principala cale în vederea lichidării rămânerii în urmă a creşterii animalelor, a producţiei de cartofi, legume şi zarzavaturi, şi în vederea unui puternic şi continuu avânt al tuturor ramurilor agriculturii, constă în ridicarea nivelului producţiei colhoznice, în sporirea producţiei globale şi a producţiei-marfă, în reducerea cheltuielilor per unitate de produs. Astfel, la acest nivel al preţurilor de colectare şi de achiziţii, toate ramurile producţiei colhoznice vor aduce venituri mari.

De pe acum, sute şi mii de colhozuri fruntaşe, livrând statului carne, lapte, lână, cartofi, legume şi zarzavaturi, în contul livrărilor obligatorii şi al achiziţiilor la preţurile de colectare şi achiziţionare în vigoare până acum, realizează venituri mari. Aceste colhozuri nu numai îşi îndeplinesc cu succes angajamentele faţă de stat, dar asigură şi creşterea din an în an a fondurilor obşteşti stabilite, precum şi o retribuire ridicată a zilei-muncă. Problema nu constă numai în majorarea preţurilor de colectare şi achiziţionare - principalul este nivelul dezvoltării agriculturii.

Acest lucru poate fi arătat cel mai bine prin exemplul concret al unor colhozuri. Colhozul „12 Octombrie" şi colhozul „1 Mai" din raionul Costroma, regiunea Costroma, sunt situate în condiţii de climă şi sol aproximativ identice ; rezultatele activităţii lor diferă însă puternic.

Aceasta o dovedesc următoarele date :

Să confruntăm indicii comparativi privind economia colhozului „12 Octombrie" şi a colhozului „1 Mai" pe anul 1952 :

	Colhozul „12 Octombrie"	Colhozul „1 Mai"
Suprafaţa pământului arabil, fâneţelor, păşunilor (în hectare)	9	904
Recolta la hectar a culturilor agricole (în chintale la hectare) :		
toate cerealele	1	7,1
cartofi	19	70
legume şi zarzavaturi	164	86
Cantitatea de lapte de vacă obţinută	5.233	1.272
Numărul de vite proprietate obştească (la 100 hectare pământ arabil, fâneţe şi păşuni) :		
vite cornute mari	26	13
dintre care vaci	10	6
porci (la 100 hectare pământ arabil)	142	8
păsări (la 100 hectare pământ arabil)	240	15
S'au obţinut produse animale (la 100 hectare pământ arabil, fâneţe şi păşune) :		
carne în greutate vie (chintale)	13	5
lapte (chintale)	509	85
Veniturile băneşti ale colhozurilor	2.109.000 ruble	1.000 ruble
la 1 hectar pământ arabil, fâneţe şi păşune	2.113 „	167 „

Secretul succeselor colhozului „12 Octombrie" se explică prin faptul că în acest colhoz cadrele au fost repartizate în mod just. Acest colhoz este condus de Prascovia Andreevna Malinina care îşi cunoaşte bine munca, ştie să conducă gospodăria. Forţa tov. Malinina constă în faptul că ea şi consiliul de conducere al colhozului în fruntea căruia se află se sprijină pe colhoznici, pe activul colhoznic. Ea vede cu adevărat rolul organizaţiei de partid colhoznice în ridicarea economiei, în educarea colhoznicilor. Se pot cita numeroase exemple de acest fel. Toate acestea arată ce uriaşe sunt posibilităţile care dispun colhozurile în domeniul ridicării continue a agriculturii.

Să-mi fie permis să trec la o caracterizare mai amănunţită a situaţiei diferitelor ramuri ale agriculturii.

2. Cu privire la situaţia creşterii animalelor şi măsurile pentru dezvoltarea ei continuă

Cele mai urgente sarcini stau în faţa noastră în domeniul creşterii animalelor, deoarece aici rămânerea în urmă a căpătat un caracter de durată şi fără măsuri hotărîte nu vom putea îmbunătăţi rapid situaţia.

Şi în perioada dinainte de război, creşterea animalelor rămânea la noi în urmă. În anii de după război s'a efectuat o muncă importantă de refacere şi dezvoltare continuă a creşterii animalelor. În perioada Iulie 1945—Iulie 1953, numărul vitelor cornute mari a crescut în U.R.S.S. cu 11,3 milioane capete, al oilor şi caprelor cu 53,9 milioane capete, al porcilor cu 25,1 milioane capete.

La prima vedere s'ar părea că date fiind aceste cifre de creştere — şi ele sunt într'adevăr considerabile — nu există niciun temei pentru a ne alarma. În realitate lucrurile nu stau aşa.

Voi cita date cu privire la numărul animalelor în U.R.S.S (în milioane capete la începutul anului pe teritoriu comparat)

	Vite cornute mari	Dintre care vaci	porci	oi şi capre	cai
1916	58,4	28,8	23,0	96,3	38,2
1928	66,8	33,2	27,7	114,6	36,1
1941	54,5	27,8	27,5	91,6	21,0
1953	56,6	24,3	28,5	109,9	15,3

Aceste date arată că la începutul anului 1953 numărul vacilor a fost cu 3,5 milioane capete mai mic decât la începutul anului 1941 şi cu 8,9 milioane mai mic decât la începutul anului 1928.

În timp ce agricultura în ansamblu, dezvoltându-se potrivit principiilor reproducţiei lărgite, a făcut un mare pas înainte, creşterea animalelor s'a dezvoltat foarte încet. Continuă să fie scăzută productivitatea creşterii animalelor proprietate obştească. O situaţie deosebit de intolerabilă s'a creat în ceeace priveşte producţia de lapte în anumite regiuni şi republici. În 1952, în colhozurile din regiunea Chirov s'a obţinut în medie câte 727 kg. lapte de vacă, în regiunea Novgorod — 777 kg., în regiunea Vologda — 819 kg., în regiunea Costroma — 906 kg., în R.S.S. Azerbaidjană — 373 kg., în R.S.S. Gruzină — 457 kg., în R.S.S. Chirghiză — 537 kg., în R.S.S. Armeană — 814 kg., în R.S.S Bielorusă — 829 kg.

Este necesar ca în cel mai scurt timp să fie învinsă rămânerea în urmă în creşterea animalelor şi în primul rând să se facă un progres rapid în domeniul creşterii animalelor proprietate obştească, să fie luate măsuri hotărîte pentru sporirea numărului de vaci şi ridicarea productivităţii cirezii în colhozuri şi sovhozuri.

În perioada de după război, creşterea vitelor proprietate obştească în colhozuri s'a dezvoltat în ritm rapid. La începutul anului 1953, numărul de vite cornute mari din colhozuri a sporit, în comparaţie cu anul 1940, cu 10.2 milioane capete, dintre care numărul vacilor — cu 2.8 milioane capete, numărul oilor şi caprelor — cu 35,3 milioane capete, numărul porcilor — cu 7,9 milioane capete, numărul păsărilor mari — cu 58 milioane.

Numărul de vite din colhozuri poate să crească într'un ritm şi mai rapid dacă vom lichida dificultăţile serioase, care s'au ivit în calea dezvoltării creşterii vitelor proprietate obştească şi care au şi avut drept rezultat o încetinire a procesului de reproducţie a şeptelului. Este vorba despre faptul că producţia de furaje, construcţia de clădiri pentru vite şi mecanizarea lucrărilor zootehnice care necesită un mare volum de muncă au rămas în urmă faţă de ritmul în care creşte numărul de vite proprietate obştească.

Putem noi oare lichida aceste dificultăţi în cel mai scurt timp ? Fără îndoială că putem şi că le vom lichida dacă vom îndruma mai bine dezvoltarea creşterii vitelor, dacă vom selecţiona cadre bune pentru munca în ferme, dacă vom educa aceste cadre aşa cum se cuvine şi vom mări cointeresarea economică a colhozurilor şi colhoznicilor în dezvoltarea creşterii vitelor proprietate obştească.

În legătură cu aceasta aş vrea, în primul rând, să mă opresc asupra practicii colectărilor de produse animale. În prezent, la efectuarea colectărilor, chestiunea se reduce adeseori la repartizarea mecanică a sarcinilor între colhozuri în conformitate cu numărul de vite de care dispun, iar principiul stabilirii cotelor în raport cu fiecare hectar de pământ este încălcat în mod grav. Colhozurile, raioanele şi regiunile fruntaşe, unde creşterea vitelor este dezvoltată, primesc în fiecare an tot mai mari în ceeace priveşte cotele de produse animale, pentru colhozurile care se îngrijesc slab de dezvoltarea creşterii vitelor proprietate obştească, se stabilesc norme scăzute, ceea ce sunt de fapt norme de avantajare. O asemenea practică subminează cointeresarea economică a colhozurilor şi colhoznicilor în sporirea numărului de capete de vite proprietate obştească şi în sporirea productivităţii acestora.

Iată un exemplu caracteristic. De pe fiecare hectar de pământ arabil, păşune şi fâneţe, colhozurile din regiunea Moscova livrează statului 39,5 litri de lapte, iar colhozurile din regiunea Riazan — numai 14,8 litri. Raionul Luhovitc din regiunea Moscova şi raionul Râbnovsc din regiunea Riazan au aceleaşi condiţii pentru dezvoltarea creşterii vitelor şi toate acestea, colhozurile din raionul Luhovitc livrează statului câte 57 litri de lapte şi 5,5 kilograme carne de fiecare hectar, iar colhozurile din raionul Râbnovsc — 31 litri lapte şi 4,7 kilograme carne.

Nimic nu poate explica faptul că colhozurile din Ucraina trebue să livreze statului, în medie, o cantitate mult mai mare de produse animale de fiecare hectar decât, de pildă, colhozurile din Bielorusia. Astfel, pentru colhozurile din Ucraina norma livrărilor de fiecare hectar este stabilită după cum urmează : la carne — 6,3 kilograme, la lapte — 25 litri, iar pentru colhozurile din Bielorusia — 3,9 kilograme, respectiv 12 litri. Aceasta cu toate că Bielorusia dispune de condiţii favorabile pentru dezvoltarea creşterii animalelor şi, îndeosebi, a creşterii porcilor. Organele de partid şi sovietice din Bielorusia nu duc o adevărată luptă pentru sporirea şeptelului şi pentru o înaltă productivitate a lui. Nu întâmplător în anul 1952, în colhozurile din această republică, la fiecare 100 hectare de pământ arabil a revenit mai puţin de un porc îngrăşat, iar greutatea specifică a cărnii de porc colectată era de numai 13 %.

Cum poate fi justificată diferenţierea făcută la stabilirea cotelor pentru colhozuri care au aproximativ aceleaşi condiţii pentru dezvoltarea creşterii animalelor ? Organele de colectare încearcă să o justifice prin diferenţa de nivel a dezvoltării economice a colhozurilor, raioanelor şi regiunilor. După părerea lor, o gospodărie mai dezvoltată trebue să livreze mai multe produse ; din moment ce în cursul acestui an ai obţinut mai multe animale tinere, ai muls mai mult lapte, trebue să primeşti şi o sarcină mai mare. Ajunge ca un colhoz să se ridice mai sus decât colhozul vecin, pentru ca organele de colectare să-l reteze exact aşa cum retează grădinarii cu foarfeca tufişurile din scuaruri.

Trebue să se pună capăt acestei practici inadmisibile. Trebue respectat cu stricteţe principiul introdus de partid şi guvern de a se stabili cotele livrărilor obligatorii către Stat în ceeace priveşte produsele animale în raport cu fiecare hectar, pentru ca în limitele unui raion administrativ să fie în vigoare, de regulă, o singură normă la hectar. Numai atunci când există pământuri de calitate diferită pot fi admise, în mod excepţional, unele abateri dela norma medie pe raion.

Cointeresarea colhozurilor şi colhoznicilor în dezvoltarea creşterii vitelor — proprietate obştească depinde în mare măsură, aşa cum am mai spus, de preţurile de colectare ale produselor animale. În urma majorării preţurilor de colectare şi de achiziţionare, colhozurile vor obţine încă în cursul acestui an un venit suplimentar de circa 3,8 miliarde ruble din livrările de lapte şi carne. Câştigul realizat din livrări şi vânzarea către stat a produselor animale va deveni unul din principalele izvoare ale veniturilor realizate de colhozuri de pe urma creşterii vitelor.

Ca urmare a dezvoltării nesatisfăcătoare a creşterii vitelor, o parte din colhozuri au datorii în contul livrărilor obligatorii de produse animale. Pentru a se crea posibilităţi suplimentare în vederea unui avânt rapid al acestei ramuri a agriculturii, hotărîrile corespunzătoare ale partidului şi guvernului prevăd anularea datoriilor făcute de colhozuri în anii precedenţi în legătură cu livrările de produse animale. O măsură similară este propusă şi în ceeace priveşte gospodăriile colhoznicilor, muncitorilor şi funcţionarilor care au datorii din anii precedenţi la livrările de produse animale, pentru a li se da posibilitatea să-şi procure cât mai curând vaci.

Au fost săvârşite greşeli serioase nu numai în practica colectărilor de produse animale ci şi în alte probleme legate de dezvoltarea creşterii animalelor. Ani dearândul, conducătorii Ministerului agriculturii şi colectărilor al U.R.S.S., ai Ministerului sovhozurilor al U.R.S.S. şi numeroşi conducători de organe locale nu s'au preocupat cu adevărat de situaţia creşterii vitelor, au tolerat o stare de lucruri nesatisfăcătoare, nu au pus şi nu au rezolvat problemele, devenite de mult actuale, în legătură cu dezvoltarea creşterii vitelor.

Îngăduiţi-mi să ilustrez această situaţie prin câteva exemple. În colhozuri şi sovhozuri lucrurile nu stau bine în ceeace priveşte numărul vacilor. Ministerul agriculturii şi colectărilor al U.R.S.S., Ministerul sovhozurilor al U.R.S.S., multe organe sovietice locale, în goana după sporirea numărului total al vitelor cornute mari, au slăbit grija pentru sporirea prin toate mijloacele a numărului vacilor.

În 1952, colhozurile ar fi putut să sporească numărul vacilor cu 1,5 milioane capete dar l-au sporit efectiv cu numai 500.000. Dece s'a întâmplat aceasta ? Aceasta s'a întâmplat, precum se vede, pentrucă în loc de porci şi de boi îngrăşaţi au fost livrate statului în contul cotelor obligatorii aproximativ 1 milion vaci şi în acelaş timp au fost vândute şi au fost folosite pentru nevoile interne ale colhozurilor 500.000 vaci. Cele 1.5 milioane vaci consumate în cursul unui singur an reprezentau 18% din numărul lor total în colhozuri. Din aceeaşi cauză, în fermele colhozurilor din regiunea Vologda, vacile consumate în 1952 au reprezentat 23%, în R.S.S. Cazahă — 24%, în regiunile Kirov, Molotov şi Vladimir — câte 26% din numărul lor total.

La începutul anului 1953, numărul vacilor reprezenta 43% din numărul total al vitelor cornute mari din ţară faţă de 51% în 1941. În prezent, numărul vacilor reprezintă în colhozuri 28%, iar în sovhozuri — 31% din numărul vitelor cornute mari.

Pentru a obţine o cantitate suficientă de lapte, trebue să avem în cireadă cel puţin 50% vaci, iar în regiunile din jurul oraşelor cel puţin 60%, şi în colhozurile din stepă şi semistepă, din regiunile muntoase, din Cazahstan, Asia Centrală, Transcaucazia şi Caucazul de Nord, în colhozurile din regiunile Astrahan, Cicalov, Cita, din R.A.S.S. Buriat Mongolă şi din Regiunea Autonomă Tuvină cel puţin 40%. Despre ce belşug de lapte poate însă fi vorba dacă colhozurile din R.S.S. Bielorusă au numai 26% vaci în cireadă, cele din R.S.S. Ucraineană, din regiunile Cursc şi Voronej — câte 24%, cele din regiunea Rostov — 21%, cele din R.S.S. Moldovenească — 19% ?

A avut loc o reducere considerabilă a numărului vacilor în regiuni atât de importante pentru creşterea vitelor de lapte ca regiunile Vologda, Arhanghelsc, Iaroslavl, Tambov, Molotov, Sverdlovsc, Curgan, Omsc şi Novosibirsc. Prin creşterea insuficientă a numărului de vaci se explică şi faptul că regiuni în care altădată producţia marfă de unt era dezvoltată, dau în prezent mai puţin unt decât înainte. În Siberia, de pildă, în 1913 s'au produs 75.000 tone unt, iar în 1952 — 65.000 tone unt.

Sovhozurile rămân şi ele în urmă în ceeace priveşte sporirea numărului vitelor. În prezent, ele au 1.300.000 vaci, adică cu 500.000 capete mai puţin decât aveau în 1935. Potrivit unei „teorii" străniі a cadrelor din Ministerul sovhozurilor al U.R.S.S., 200.000 vaci din sovhozuri nu sunt mulse, ci sunt folosite pentru alăptarea viţeilor ceeace face ca statul să piardă anual cel puţin 200.000 tone de lapte. După cum a comunicat secretarul comitetului regional de partid din Gorno Altai, tov. Soroca, în sovhozurile din Abai şi Cocsinsc, ţinutul Altai, acum patru ani a fost sistată mulgerea a 2.000 vaci de rasă Siemental. Unele dintre ele dădeau până la 3.000 de kilograme de lapte. Aceste sovhozuri dădeau statului 35.000 chintale lapte, dar acum laptele este folosit pentru hrănirea viţeilor şi este înstrăinat şi sustras în cantităţi mari.

Proiectul de hotărîre prevede ca în 1954 numărul vacilor să fie sporit la 29,2 milioane capete, adică cu 4,9 milioane capete faţă de începutul anului 1953, dintre care în colhozuri — la 11,5 milioane capete adică cu 3.000.000 capete în aceeaşi perioadă. Se propune să se considere îndeplinit planul privitor la numărul vitelor cornute mari numai atunci când va fi îndeplinit şi planul privitor la numărul vacilor.

După cum se ştie, planificarea şi evidenţa îndeplinirii planului la toate speciile de vite s'a făcut timp de mulţi ani pe baza situaţiei la 1 Ianuarie al fiecărui an. Viaţa a arătat că un asemenea sistem nu aduce decât pagube. Căutând să îndeplinească planul în ceeace priveşte creşterea numărului de vite, colhozurile sunt nevoite să păstreze în ferme până la 1 Ianuarie un mare număr de vite neproductive şi reformate, destinate de a fi predate statului, vândute sau tăiate, să cumpere viţei dela colhoznici, să folosească fătările de toamnă la porci, să întreţină ferme „de cocoşi".

După recensământul făcut la 1 Ianuarie, colhozurile se descotorosesc imediat de un considerabil număr de vite.

Astfel, în Decembrie 1951 toate colhozurile din ţară au predat statului 232.000 capete de vite cornute mari, iar în Ianuarie 1952 — 889.000. În Decembrie 1951, colhozurile din R.S.S. Ucraineană au predat statului 16,7 mii capete de vite, în Ianuarie 1952 — 219.000, adică de 13 ori mai multe. Potrivit calculelor Direcţiei Centrale de Statistică a U.R.S.S., pentru îndeplinirea planului de livrare a cotelor obligatorii de carne, în primul trimestru al anului 1952 colhozurile au predat cu 200.000 mai multe vite cornute mari decât trebuia, din cauză că vitele predate erau slăbite în urma lipsei de furaje şi a hrănirii proaste în perioada de iarnă. Acest lucru a adus mari prejudicii atât colhozurilor, cât şi statului.

În domeniul creşterii vitelor, anul economic se încheie de fapt la 1 Octombrie. La această dată se încheie stocarea nutreţurilor şi pregătirea încăperilor în vederea iernatului, iar vitele se îngraşă bine, ceeace permite colhozurilor să îndeplinească planul de predare a cotelor de carne după perioada îngrăşatului din timpul verii cu vite grase, având o greutate mai mare şi mai puţine la număr. La începutul lunii Octombrie în colhozuri se încheie operaţiunea determinării destinaţiei economice a vitelor (lăsare pentru prăsilă, reformare, etc.). Deaceea, urmează a se stabili că anul economic în creşterea animalelor trebue să înceapă la 1 Octombrie.

Una din cele mai serioase lipsuri în domeniul dezvoltării creşterii animalelor este procentul excesiv de ridicat al sterilităţii vitelor femele şi marele număr de pierderi de vite de pe urma epizootiilor şi în special de pierderi de animale tinere. În trecut, colhozurile au obţinut la 100 de femele fătătoare cu 11 viţei mai puţin decât în 1940, miei cu 27 mai puţin purcei cu 163 mai puţin. În ultimii doi ani, în colhozurile regiunile Novgorod, Costroma, Curgan şi din ţinutul Altai pierdut câte 1 viţel din 3, în regiunile Vologda şi Ivanovo pierdut în 1952 câte 1 miel din 2, în colhozurile din regiunile Voronej, Tambov, Rostov — câte 1 miel din 5, iar în R.S.S. Bielorusă câte 1 purcel din 4.

Se mai pot cita numeroase alte exemple care dovedesc că înapoierea creşterii animalelor a fost condusă extrem de păgubitor. Dar nu numărul exemplelor interesează. Un lucru este limpede : pentru a scoate creşterea animalelor din starea de delăsare în care se află astăzi, este necesar ca paralel cu aplicarea altor măsuri, să se ridice cu hotărîre nivelul muncii de conducere a dezvoltării creşterii animalelor.

Proiectul de hotărîre se prevăd măsuri în vederea realizării sporiri considerabile a numărului de vite productive, îndeosebi specile, precum şi în vederea măririi cantităţii de lapte, a cantităţii de lână, a numărului de vite îngrăşate. Strâns legată cu creşterea prevăzută a numărului de vite şi cu sporirea productivităţii lor, se prevede ca în anul viitor, volumul contractărilor colectărilor să fie sporit în următoarele proporţii : carne — la 4,1 milioane tone (faţă de 3.000.000 tone, colectate în 1952), lapte — la 14,3 milioane tone (faţă de 10.000.000 tone colectate în 1952), ouă — la 4,3 miliarde bucăţi (faţă de 2,6 miliarde bucăţi colectate în 1952), lână — la 230.000 tone (faţă de 172.000 tone colectate în 1952). Am mai menţionat că cantităţile de produse animale se vor face la preţuri noi.

Trecerea în curând cu hotărîre situaţia furajelor pentru vite în colhozuri şi sovhozuri. Starea de delăsare în care se află în caracter în numeroase raioane şi colhozuri a căpătat un caracter de nesăvârşire intolerabil.

Problema sporirii producţiei anumitor furaje trebue rezolvată în strânsă legătură cu cerinţele zonelor de condiţiile solului şi de condiţiile climaterice regionale. Pentru toate zonele trebue însă să devină o sarcină de bază prin toate mijloacele a producţiei de furaje zemoase, care nu poate fi sporită considerabil cantitatea de lapte pentru regiunile centrale, de pildă, va fi vorba de cartofi, furajeră şi sfeclă de zahăr, morcovi, dovlecei, iar pentru regiunile din Sudul ţării — pepeni dovlecei şi sfeclă.

Trebue acordată multă atenţie cultivării pentru însilozare a porumbului, floarei soarelui, verzei furajere şi altor câteva plante.

Trebue să ne oprim în mod deosebit asupra unei culturi furajere atât de preţioase cum este porumbul. Nu este întâmplător că porumbul a dobândit o răspândire largă într'o serie de ţări în care creşterea animalelor este dezvoltată. În U.R.S.S. însă, până şi în regiunile în care creşte cel mai bine, porumbul ocupă suprafeţe extrem de mici.

În numeroase regiuni din U.R.S.S. există condiţii favorabile pentru cultivarea porumbului. Se pot cita numeroase exemple de obţinere a unor recolte bogate de porumb de către colhozuri şi sovhozuri din Ucraina. În sovhozul „Internaţionala Comunistă" din regiunea Poltava, agronomul Taran, aplicând metoda de însămânţare în culburi dispuse în patrat, a obţinut încă în 1948 pe o suprafaţă mare o recoltă medie de porumb de 70 chintale boabe la hectar.

În colhozul „Cicalov" din regiunea Dniepropetrovsc (preşedinte tov. Scerbina) recolta medie de porumb a fost în ultimii 5 ani de 50 chintale boabe la hectar. Nu mai vorbesc despre succesele remarcabile obţinute în cultivarea porumbului de vestitul maistru al acestei munci din colhozul „Partizanul Roşu" raionul Lihovschi, regiunea Dniepropetrovsc — Marc Evstasievici Oziornii — care obţine an de an recolte bogate, iar în 1949 a obţinut o recoltă record — 224 chintale porumb la hectar.

Experienţa regiunii Moscova arată că porumbul dă în regiunile centrale o recoltă bogată de masă de siloz. Atunci când se aplică metoda însămânţării în culburi dispuse în pătrat, există garanţia deplină că se va obţine o recoltă până la 500 chintale şi chiar mai mult, masă de siloz la hectar. Astfel, colhozul „Drumul vieţii noi" şi sovhozul „Gorchi II", amândouă din regiunea Moscova, au obţinut de pe fiecare hectar cel puţin 700—800 chintale porumb pentru siloz. Dacă majoritatea colhozurilor ar obţine nu 700—800 chintale, ci măcar 250—300 chintale de masă verde de pe fiecare hectar de suprafaţă însămânţată cu porumb, aceasta ar ajunge pentru a obţine pentru fiecare hectar de suprafaţă însămânţată ca echivalent 225—260 kg. unt.

Unii conducători locali, plângându-se că nu le ajung furajele, pun în acelaş timp problema reducerii suprafeţelor însămânţate cu porumb. Aceasta este, în special, o greşeală a tovarăşilor noştri ucrainieni. Se naşte întrebarea : ce cultură furajeră mai productivă ar putea propune ei ?

Trebue luate măsuri energice în vederea sporirii producţiei de boabe de porumb, trebue extinsă considerabil zona de cultivare a porumbului pentru siloz. Suprafeţele însămânţate cu porumb pentru siloz trebue extinse în majoritatea regiunilor din zona centrală de cernoziom şi în zonele fără cernoziom, precum şi în regiunile din Bielorusia şi din republicile baltice. O mare importanţă prezintă extinderea suprafeţelor însămânţate cu porumb pentru siloz în colhozurile şi sovhozurile din regiunile din Sudul Uralului, din Siberia, din Extremul Orient şi din regiunile din Nordul Cazahstanului. Extinzându-se suprafeţele însămânţate cu porumb, floarea soarelui şi alte culturi pentru siloz, trebue să se obţină ca în fiecare colhoz şi sovhoz să fie construite silozuri într'un volum care să permită depozitarea a câte 5—6 tone de siloz de calitate superioară pentru fiecare vacă.

Organele de partid, îndeosebi cele din regiunile centrale cu cernoziom şi fără cernoziom, trebue să pună capăt cu hotărîre subaprecierii cultivării cartofilor în scopuri furajere.

În ceeace priveşte folosirea şi îmbunătăţirea fâneţelor şi păşunilor naturale lucrurile nu stau bine. În 1952, cantitatea de fân stocată în colhozuri a fost de 9.6 chintale de fiecare vită cornută faţă de 11 chintale în 1940. Trebue sporite considerabil recoltele de ierburi naturale şi semănate, trebue extinse prin toate mijloacele suprafeţele însămânţate cu lucernă, trifoi, timoftică, sparcetă. În regiunile din Sudul ţării merită o atenţie deosebită iarba de Sudan, deoarece acolo ea dă mult fân de calitate excelentă. Pentru regiunile din Nordul şi Centrul ţării este bun borceagul.

În colhozuri şi sovhozuri trebue folosită pe scară largă întreţinerea vitelor în stabulaţie de tabără prin corvelerul verde, ca măsură eficace de ridicare a producţiei de lapte a vacilor.

Creşterea vitelor nu se poate dezvolta dacă organele de partid, sovietice şi agricole, dacă toţi oamenii muncii din agricultură nu vor păşi efectiv la crearea unei baze furajere solide. Or, numeroşi activişti de partid şi sovietici privesc producţia şi stocarea furajelor ca pe un lucru de mâna a doua. Îndrumarea concretă şi de zi cu zi a acestei munci în fiecare colhoz şi sovhoz este înlocuită de către unii tovarăşi prin metoda asaltului final, prin declaraţii pompoase.

Iată, de pildă, cum îşi închipue rezolvarea sarcinilor legate de pregătirea nutreţurilor tov. Semin, secretar al comitetului regional de partid Vologda. Prezentând comitetului regional de partid un raport publicat ulterior în ziarul regional, el a spus : „Trebue să ne convingem de faptul că în creşterea animalelor factorul principal, fundamental, nu este baza furajeră. Întâi vine conducerea şi abia apoi baza furajeră". În continuare, el a propus ca cositul fânului să fie efectuat prin metoda asaltului în 10—15 zile. „Numai printr'un asalt general, a spus el, poate fi câştigată această bătălie". Tov. Semin cere „să se creeze state majore intercolhoznice sau raionale care să organizeze şi să îndrumeze toate muncile".

Se naşte întrebarea, unde sunt comitetele raionale de partid, comitetele executive raionale şi care este rolul lor dacă strângerea recoltei de fân va fi îndrumată de nişte imaginare state majore intercolhoznice ? Comitetul regional de partid şi comitetul regional executiv Vologda s'au autoînlăturat dela îndrumarea pregătirii furajelor. Drept rezultat, la 25 August în această regiune rămâsese nestrânsă recolta de pe 159.000 hectare fâneţe, naturale şi suprafeţe însămânţate cu ierburi, iar planul de însilozare fusese îndeplinit doar în proporţie de 57%.

Fără rezolvarea problemei furajelor nu poate fi obţinută o sporire considerabilă a productivităţii vitelor. Noi nu mai putem tolera faptul că de mai bine de 10 ani cantităţile de lapte muls în colhozuri dela o vacă nu depăşesc 1.000—1.070 kg. Acest lucru este cu desăvârşire inadmisibil. Aceasta cu atât mai mult cu cât gospodăriile fruntaşe, ca de pildă sovhozurile „Caravaievo", „Gorchi-II", „Lesnie Poliani" şi „Holmogorca", colhozurile „12 Octombrie" din regiunea Costroma „Viaţa nouă" din regiunea Arhanghelsc, folosind raţii bogate de furaje zemoase obţin de mulţi ani cantităţi de 4.500—5.000—6.000 kg lapte în medie şi chiar mai mult dela fiecare vacă.

Merită o atenţie serioasă problema sporirii productivităţii creşterii porcilor prin extinderea prin toate mijloacele a îngrăşării porcilor, deoarece producţia creşterii porcilor nu ocupă încă locul cuvenit în resursele de carne ale ţării. În 1952, producţia globală a creşterii porcilor a fost în total de 1,6 milioane tone, faţă de 1,5 milioane tone în 1940.

O importanţă urlaşă are şi sporirea producţiei de lână. Într'o serie de regiuni şi raioane au fost obţinute mari cantităţi de lână. Colhozurile din ţinutul Stavropol au obţinut în ansamblu în 1952 o cantitate de lână fină de 5,2 kg. de fiecare oaie. Totuşi, în ţară producţia de lână este neîndestulătoare. O critică aspră merită conducătorii R.S.S. Cazahe. În această republică există în prezent 17 milioane oi şi capre, iar în 1928 numărul lor era de peste 19 milioane. Deşi numărul oilor cu lână fină a crescut de 4 ori şi mai bine în comparaţie cu 1940, în acelaş timp cantitatea medie de lână obţinută dela o oaie s'a redus dela 2,4 la 1,9 kg. Deaceea, nu este de mirare că în Cazahstan planul de livrare a cotelor obligatorii de lână este îndeplinit numai în proporţie de 60—70%.

Pentru rezolvarea problemei furajere prezintă o importanţă deosebită ridicarea continuă a nivelului de mecanizare a producerii nutreţurilor în colhozuri. În ultimii trei ani a crescut considerabil volumul lucrărilor efectuate de S.M.T.-uri pentru mecanizarea cositului fânului şi a însilozării nutreţurilor, dar nivelul general al participării S.M.T.-urilor la munciile pentru producerea de nutreţuri continuă să fie extrem de scăzut şi rămâne într'o mare măsură în urmă faţă de nivelul realizat la mecanizarea producţiei de cereale.

Este necesar în special să se acorde atenţie executării în termene scurte a recoltării şi a clădirii fânului în stoguri. Întârzierea acestor lucrări duce la mari pierderi în ceeace priveşte calitatea fânului. Este îndeobşte cunoscut că fânul care rămâne prea mult pe câmp sau este cosit dar stă multă vreme fără să fie clădit în căpiţe pierde cele mai preţioase substanţe nutritive. Prin urmare, întârzând recolt

Mai multă atenție folosirii rezervelor interne pentru sporirea producției de mașini

ȘTEFAN LUNGU,
stahanovist, secția mecanică ușoară, uzinele „23 August"-București

Hotărîrile recentei plenare lărgite a C.C. al P.M.R. în legătură cu dezvoltarea economiei naționale și îmbunătățirea într'un timp apropiat a condițiilor de viață ale populației muncitoare dela orașe și sate, pun sarcini sporite în fața oamenilor muncii din industrie și agricultură.

În anii puterii populare colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri ai uzinelor „23 August", a dat industriei numeroase mașini și utilaje necesare sporiri necontenite a volumului producției în vederea realizării planului cincinal.

Secția mecanică ușoară a uzinelor „23 August" în care lucrez a fost utilată cu numeroase mașini-unelte de înaltă tehnicitate, sosite din Uniunea Sovietică, care ușurează munca și cu ajutorul cărora realizăm o productivitate tot mai înaltă.

Conștiința faptului că prin munca noastră contribuim zi de zi la ridicarea propriului nostru nivel de trai, ne îndeamnă să nu ne mulțumim cu rezultatele atinse, să căutăm și să descoperim noi rezerve interne ale producției.

Realizările în producție ale stahanoviștilor Spirea Zăbulică, Mihai Colentuș și ale altora — care, aplicând experiența înaintată reușesc să dea o producție sporită — dovedesc că în fiecare secție există însemnate rezerve interne, mari resurse de sporire a producției și productivității muncii, de reducere a prețului de cost.

Aplicarea pe scară largă a inovațiilor și raționalizărilor constituie un mijloc de seamă care duce în mod nemijlocit la utilizarea mai bună a mașinilor și a utilajului, a timpului de lucru, la creșterea producției și a productivității muncii. Luna trecută muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinei au făcut 50 de propuneri de inovații și raționalizări dintre care 34 au fost acceptate. Valoarea antecalculată a economiilor aduse anual depășește suma de 500.000 lei. În secția noastră, prin perfecționarea așchierii la rabotează, timpul de lucru pentru fiecare carter din fontă F.C. 4 dela motoarele de 120 C.P. a fost redus cu 20 ore, realizându-se astfel o economie antecalculată anuală în valoare de 24.961 lei.

Noi ne dăm tot mai mult seama că una din principalele rezerve interne care contribue într'o măsură hotărîtoare la creșterea producției și productivității muncii este folosirea mai bună a utilajului și a mașinilor-unelte existente.

Din păcate însă în secția mecanică ușoară a uzinei noastre, datorită proastei planificări a încărcării mașinilor, numeroase mașini-unelte sunt folosite sub capacitatea lor de încărcare, iar altele sunt supraîncărcate. Astfel, în timp ce mașinile fixe de găurit, shepingurile, frezele și rabotezele lucrează numai cu 50—60 la sută din capacitatea lor de producție, alte mașini ca, de pildă, strungurile mici, mașinile bohrwerk și mortezele sunt supraîncărcate. Unele mașini stau nefolosite complect în toată perioada de timp a unui schimb. În atelierul de freze, de pildă, la data de 26 August numai în schimbul II au stat complect nefolosite 10 mașini. Dacă procesul de producție s'ar fi desfășurat în condiții normale, în acest timp se puteau executa, fără cheltuieli suplimentare, operațiile de frezare la 320 bucăți lagăre pentru tractorul de 120 C.P., sau la 960 bucăți plăcuțe de pod rulant.

O altă rezervă internă căreia în secția noastră nu i se dă atenția cuvenită, este aceea a reducerii duratei de reparații și revizii a mașinilor-unelte. Astfel, pentru înlocuirea unui rulment simplu pe role la axul intermediar și pentru executarea unor reparații mici un strung „Victoria" a stat nefolosit mai mult de o săptămână deoarece responsabilul depozitului uzinei nu s'a îngrijit de aprovizionarea cu acești rulmenți. În acest timp strungarul Marin D. Marin, fruntaș în producție, care lucrează la acest strung nu a putut lucra decât 8 ore. Și aceasta nu este singurul caz. Lipsurile organizatorice, atitudinea de nepăsare manifestată de diferite servicii față de folosirea cât mai deplină a utilajului, reparațiile de slabă calitate etc. fac ca muncitorii să nu dea randamentul de care sunt capabili și câștigul lor să nu crească pe măsura posibilităților reale existente în secția noastră.

Nici în ce privește întocmirea la timp a documentației tehnice lucrurile nu merg prea bine. Luna trecută, de pildă, documentația tehnică a pieselor pentru tractoare, locomotive de mine și cazane tip „Suhov" a fost trimisă în atelierul strunguri mici cu o întârziere de o săptămână.

Folosirea din plin a capacității mașinilor-unelte este îngreunată, în unele cazuri și de lipsa de decalaj dintre secția noastră și celelalte sectoare și secții ale întreprinderii. Lipsa decalajului între sectoarele tratamente termice, forjă și atelierul strunguri mari, de pildă, face ca în fiecare zi să stea nefolosite unul sau două strunguri din acest atelier. De multe ori, în loc ca tovarășii din aceste sectoare să lupte pentru a ne trimite la timp vilbrochenele — contribuind astfel la înlăturarea timpilor morți — ni le trimit abia după 6-7 zile. Colectivul sectorului tratamente termice, condus de tov. ing P. Ionescu, pentru a-și îndeplini la timp sarcinile din planul de producție ne trimite uneori vilbrochene nerecoapte spre a le uzina. Această practică nejustă îngreunează respectarea circuitului tehnologic, duce la suprasolicitarea mașinilor.

Nerespectarea lucrului după grafic în secție, planificarea încărcării unor mașini-unelte fără a se ține seama de organizarea existentă a schimburilor de lucru, organizarea defectuoasă a transportului intern, fac ca maiștrii să nu-și poată exercita rolul lor de organizatori direcți ai producției, să se ocupe prea puțin de calificarea muncitorilor și de ridicarea propriei lor calificări tehnico-profesionale.

Lipsurile mari ce au avut loc în organizarea muncii în secția mecanică ușoară au făcut ca planul de producție să nu fie îndeplinit pe luna Iulie. Deasemenea, în luna Iulie nu numai că nu s'a obținut o reducere a procentului de rebuturi, dar chiar s'au dat cu 24 la sută mai multe rebuturi față de plafonul admis.

Lipsa controlului tehnic pe faze de producție în sectorul tratamente, îmbinată cu slaba preocupare din partea unor tehnicieni și ingineri pentru introducerea și extinderea tehnologiei înaintate în acest sector, face ca procentul de rebuturi la armăturile pentru cazanele tip „Suhov" la tripla valvă pentru garniturile de frâne și la separatorul de ulei pentru frâne să fie încă mare. Trebue spus că și în secția noastră există încă unii muncitori și tehnicieni care nu luptă cu hotărîre pentru reducerea sistematică a procentului de piese rebutate. Marea majoritate a muncitorilor, dornici să dea produse de bună calitate cer pe drept cuvânt conducerii secției să ia asemenea măsuri de ordin tehnic și administrativ care să aibă ca urmare reducerea rebuturilor și îmbunătățirea calității produselor.

Sporirea producției, folosirea judicioasă a mașinilor-unelte și a utilajului existent sunt strâns legate de buna aprovizionare a locului de muncă cu materiale, scule, etc. De multe ori însă în secția noastră nu se acordă importanța cuvenită acestor probleme. Nu e de mirare că muncitorii sunt nemulțumiți atunci când trebue să piardă timp prețios din producție în căutare de materiale corespunzătoare schițelor și desenelor de scule, când trebue să identifice unele desene întocmite în mod birocratic etc. De pildă serviciul tehnologic, lucrând fără simț de răspundere, a prevăzut în fișa tehnologică confecționarea a circa 200 buloane din material de formă hexagonală cu o grosime de 56 mm. în loc de material de formă rotundă cu diametrul de 38 mm. Se înțelege că o astfel de „planificare" frânează sporirea productivității muncii făcând să crească simțitor prețul de cost al pieselor.

De lipsă de răspundere în respectarea întocmai a livrărilor interne de materiale prevăzute în fișele tehnologice dă dovadă și șeful depozitului de materiale, Ilie Miulescu. La materialul pentru confecționarea a 240 capace la vasele de ungere ale pieselor port-palier pentru locomotivele de mină, depășindu-se cu 11-13 mm. cota de lungime, a fost necesară o operație de frezare în plus. Aceasta a însemnat nu numai pierdere de material și manoperă, ci și folosirea inutilă a unei mașini de frezat timp de 16 ore, timp în care s'ar fi putut confecționa încă 200 asemenea capace. Piese de dimensiuni necorespunzătoare ne sosesc și dela sectorul turnătorie.

În secția noastră nu există o preocupare temeinică din partea maiștrilor ca fiecare muncitor să folosească cât mai productiv cele 480 minute. O mai bună organizare a muncii, aprovizionarea din timp și în bune condițiuni cu materiale și scule ar crea condiții favorabile pentru economisirea timpului de lucru pentru realizarea unei producții și productivități sporite.

Comitetul de secție sindicală (președinte tov. Marin Dobre), în loc să lupte pentru antrenarea cât mai multor muncitori și tehnicieni în întrecerea socialistă în vederea înlăturării lipsurilor existente, continuă să ducă o muncă de suprafață. Din cauză că munca de planificare lasă mult de dorit la noi, sarcinile de plan, nu sunt defalcate pe om și mașină decât cu foarte mare întârziere. Deaceea în ședințele de producție noi nu ne putem lua angajamente concrete, deoarece nu ni se arată denumirea și numărul pieselor ce avem de lucrat ci numai numărul global al orelor pe timp de o lună.

Conducerea întreprinderii încearcă să justifice nerealizarea indicilor de utilizare a mașinilor-unelte și utilajului prin lipsa de cadre care să posede un nivel tehnico-profesional ridicat. În ce măsură însă poate fi luată în seamă o asemenea „justificare" atâta vreme cât în secție nu se iau măsuri pentru ca pregătirea la locul de muncă să decurgă organizat, iar frecvența la cursurile de ridicare a calificării să fie îmbunătățită?

Cred că este necesar să se pună capăt atmosferei de paradă ce domnește în secția noastră în ceeace privește aplicarea și extinderea metodelor înaintate de lucru. Deși în secție s'au organizat 2—3 demonstrații practice pentru aplicarea metodei Colesov, totuși, niciun strungar din atelierul strunguri mari, nefiind sprijinit îndeaproape, nu aplică până acum această metodă. Din cauză că metoda Râjcov de înlăturare a vibrațiilor nu a fost popularizată în massa muncitorilor, niciun strungar din secție nu a trecut să aplice această metodă înaintată. De multe ori, datorită superficialității cu care se face repartizarea lucrărilor pe mașini, unele piese care pot fi prelucrate prin aplicarea metodei de lucru Bâcov-Bortchevici, se repartizează pe mașini cu caracteristici de funcționare necorespunzătoare aplicării cu succes a acestei metode.

În secția noastră există condiții pentru utilizarea din plin a rezervelor interne. Colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri al secției trebue să fie însuflețit de exemplul înaintat al muncitorilor și tehnicienilor dela Fabrica de Confecții „Gh Gheorghiu-Dej", care și-au propus să sporească producția și productivitatea muncii, pe baza descoperirii și folosirii rezervelor interne. Să ne fie clar că fiecare victorie dobândită constitue o contribuție la lupta pentru dezvoltarea economiei noastre naționale, pentru realizarea planului cincinal, pentru creșterea bunăstări a poporului muncitor.

Anularea unor restanțe datorate de cetățeni statului

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române a emis un Decret prin care se anulează taxele școlare, taxele de spitalizare, cheltuielile de judecată și alte sume datorate de cetățeni statului, prin orice instituții și întreprinderi de stat până la 1 Ianuarie 1953. Deasemeni se anulează restanțele până la 1 Ianuarie 1953, la unele amenzi și imputații.

Nu intră în prevederile dispozițiunilor acestui Decret și deci nu se anulează sumele datorate unor instituții sau întreprinderi de stat și cooperative pe bază de contract și sumele datorate bugetului din valorificarea bunurilor statului.

Să executăm însămânțările în epocile optime

Pentru obținerea unor recolte bogate de către toți producătorii agricoli, Ministerul Agriculturii a stabilit epocile cele mai potrivite, în timpul cărora trebue executate însămânțările de toamnă, în zonele naturale existente pe teritoriul țării noastre, așa cum sunt arătate în harta și tabelul alăturat.

Pentru încadrarea raioanelor și comunelor în aceste termene, comitetele executive ale sfaturilor populare, prin inginerii și tehnicienii agronomi, au sarcina de a fixa pentru fiecare raion și comună data începerii și terminării însămânțărilor.

Aceste date trebue stabilite prin consfătuiri cu țăranii cu gospodării agricole individuale, colectiviștii și întovărășiții și cu toți specialiștii din raion sau comună, pe baza experienței de până acum, ținându-se seama totodată de condițiunile specifice locale.

În funcție de termenele stabilite, organele agricole au datoria de a fixa pentru fiecare raion și comună planul însămânțărilor pe semidecade, comitetele executive ale sfaturilor populare comunale trebuind să ia măsuri ca planul întocmit să fie executat în termen.

Respectarea termenelor în cadrul epocilor celor mai potrivite este o condiție hotărîtoare pentru obținerea unei producții sporite la hectar.

Țărani cu gospodării individuale, colectiviști și întovărășiți, muncitori și tehnicieni din S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat! În vederea obținerii unei producții agricole sporite în anul viitor, luptați cu dârzenie pentru îndeplinirea planului de însămânțări în termenele stabilite, scurtând cât mai mult timpul semănatului!

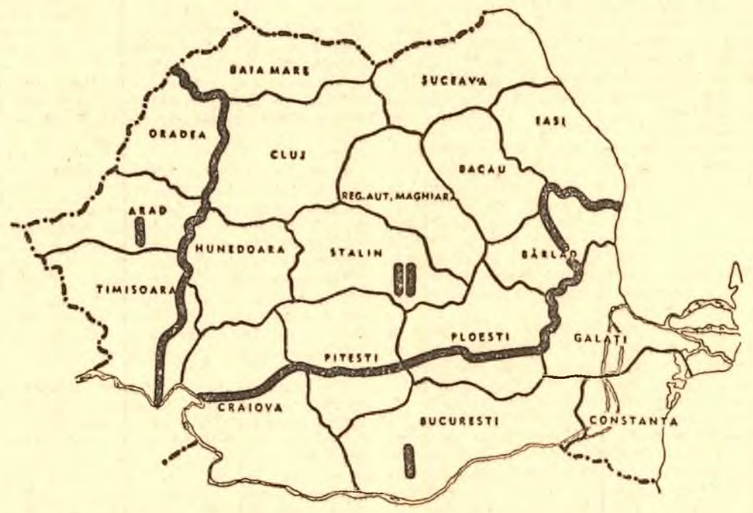

Epocile optime de însămânțare pentru toamna 1953, pe regiuni naturale

Zona	Grâu	Secară	Orz	Borceag
I-a	20.IX. — 5.X. 5.X. — 15.X.	20.IX. — 5.X. 5.X. — 15.X.	20 IX, — 20.X.	până la 30.IX.
II-a	până la 20.IX. până la 15.X.	până la 20.IX până la 15.X	până la 20.X.	până la 20.IX.

Grâul și secara de toamnă pentru ambele zone au două epoci de însămânțare:
— în prima epocă se vor însămânța după culturile care eliberează terenul devreme;
— iar în a doua epocă după culturile care eliberează terenul mai târziu (porumb, cartofi, etc.).

Informații

Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea anunță că astăzi 16 Septembrie a. c. are loc deschiderea expoziției „Relațiile Româno-Bulgare de-a lungul veacurilor", în sala Ciubului „Grivița Roșie", Calea Griviței nr. 353.

Expoziția este deschisă zilnic între orele 9—21.

În întreaga țară a început primirea abonamentelor la presa sovietică pentru anul 1954.

Abonamentele se primesc la oficiile poștale din orașe și comune, la factorii poștali, difuzori voluntari din întreprinderi, instituții, S.M.T., G.A.S și gospodării agricole colective, la secțiile raionale de difuzarea presei și la unitățile „Librăria Noastră" și „Cartea Rusă".

Campionatul mondial feminin de șah

LENINGRAD 15 (Agerpres). — TASS Matchul pentru campionatul mondial feminin de șah care se desfășoară la Leningrad se apropie de sfârșit. Numeroși spectatori prezenți la disputarea celei de a 12-a partide au aplaudat din nou jocul excelent al Elisabetei Bâcova. Ea a condus cu măestrie atacul în această partidă, obligând pe Rudenco să se mențină într'o strictă defensivă. Partida a fost întreruptă cu un mare avantaj pentru Bâcova. Constatând la analiză că nu mai are nicio șansă, campioana lumii a cedat fără să mai reia jocul. În urma acestei partide scorul este de 7—5 în favoarea Elisabetei Bâcova.

—o—

Turneul de șah al candidaților la titlul de campion mondial

ZÜRICH 15 (Agerpres). — TASS Luni 14 Septembrie a fost zi de întrerupere în cadrul turneului internațional de șah al candidaților la titlul de campion mondial. Reluarea partidelor s'a redus însă la înscrierea rezultatelor în folle de concurs, deoarece fără să mai rela jocul Taimanov a cedat la Euwe, Stahlberg s'a recunoscut învins în partidele cu Gligorici și Taimanov, iar Boleslavschi și Gligorici au căzut de acord asupra remizei.

După 9 runde, în frunte se află marele maestru sovietic Smislov care a totalizat 6 puncte din 8 posibile.

Tot eri s'a jucat partida amânată dintre Reșhevski și Kotov. După o luptă de 5 ore partida a fost întreruptă.

—o—

Hotărîrea Consiliului de Miniștri și Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Albania

TIRANA 15 (Agerpres). — ATA Ziarele publică hotărîrea Consiliului de Miniștri și Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Albania cu privire la măsurile îndreptate spre ajutorarea țăranilor individuali și a membrilor cooperativelor agricole de producție.

În hotărîre se prevede printre altele amularea restanțelor din cotele obligatorii din diferite culturi agricole atât pentru țăranii individuali cât și pentru membrii cooperativelor agricole, reducerea cotelor de cereale, orez și de plante furajere, a cotelor de carne, lână, ouă, etc.

În afară de aceasta, Consiliul de Miniștri a adoptat o hotărîre cu privire la măsurile de natură a ușura situația țăranilor în domeniul impozitelor precum și o hotărîre cu privire la reducerea prețurilor de vânzare a uneltelor agricole de fabricație indigenă.

—o—

Procesul membrilor centrului de spionaj și diversiune din R. P. Polonă

VARȘOVIA 15 (Agerpres). — P.A.P. La 14 Septembrie, la tribunalul militar raional din Varșovia a început judecarea procesului membrilor centrului amtistatal și antipopular de spionaj și diversiune condus de Czeslaw Kaczmarek, episcopul eparhiei Kielce.

În actul de acuzare se arată că centrul de spionaj și diversiune condus de acuzatul Kaczmarek, abuzând de libertatea cultului existentă în Polonia, a desfășurat o activitate de diversiune politică, propagandă dușmănoasă și spionaj.

Această activitate criminală îndreptată împotriva Poloniei populare era finanțată de imperialiștii americani, de Vatican și de cercurile reacționare ale bisericii catolice poloneze.

Spre înălțimi

O casă țărănească spoită în alb, cu acoperiș de țiglă lucitoare, cu cerdacul îmbrățișat de lăstari tremurători de viță de vie. În stânga poarta înaltă, cu frasini bătrâni aplecați peste uluci, în dreapta grădinița cotropită de aurul toamnei în mijlocul căreia se înalță — împrumutând din strălucirea sa modestei case bătrânești — un mic monument cu bustul marelui aviator. Și sus, deasupra celor două ferești deschise către uliță, o placă de marmoră neagră cu inscripția: „Aici s'a născut Aurel Vlaicu..."

MAISTORAȘUL IȘI IA ZBORUL

... Intrăm în ogradă. Ne fese în întâmpinare un bătrân înalt, uscățiv, care aduce puțin a statură cu Aurel Vlaicu. Urcăm împreună scările cerdacului împodobit cu viță înaltă, înăuntrul căruia a fost amenajat un mic muzeu. Moș Ion, bătrânul, este chiar fratele inventatorului.

— Astea — ne spune moș Ion plimbându-și ochii prin muzeu — au fost orândulite acu' de curând, de tovarășii dela aviație...

În aripa dreaptă a cerdacului, pe peretele din față, se află portretul în ulei al lui Aurel Vlaicu, pictat de un prieten al său: înalt, subțiratic, cu ochii negri și scrutători arzând sub streașina sprâncenelor stufoase. Și de jur împrejur, în rafturi și pe placardele de lemn ce acoperă pereții, zeci de obiecte care închid în ele crâmpeie din viața și lupta primului constructor de avioane din țara noastră: caiete cu schițe de pe vremea când era student la Budapesta și München, fotocopii de scrisori, piese ale primului său avion, un gramofon, o bicicletă-velociped...

— „Biticlul" ăsta — ne lămurește bătrânul — e făcut de mâna lui. Tare meșter era la de-al de astea!... Cât îi ziulica de mare, tot în șopru îl găseai, cu tot felul de mașinării: ba o lunitre cu motoraș, ba o mașină de treerat, ba un plug fain. Venea multă lume să le vadă. D'apoi când era elev la Sibiu, ziceai de odata lui că e atelier de cesar, nu alta. Își orândulise pe polițe numai ceasornice, chei, șurupuri, pe perete luminа electrică aprinsă dela un magnet. Tot atunci îl apucase dorul de zbor. Mă ruga să-i aduc porumbei, și-i răsucea ceasuri întregi pe toate părțile, ca să prindă secretul aripilor...

Moș Ion povestește domol, întărindu-și aducerile aminte cu câte o scrisoare, o fotografie sau o tăietură din gazetele timpului. Încet, încet — ca din filele unui album fermecat — crâmpeiele din viața ilustrului inventator încep să se închege, să prindă suflet. Imaginile sunt cu adevărat impresionante: e viața unui om pasionat, înzestrat cu un talent deosebit, și cu o putere de muncă rară, dar care a fost nevoit să îndure — ca atâtea alte talente din popor — nenumărate suferințe. Iată-l student la Politehnicul din Pesta. Ziua studiază îndelung cursurile de mecanică aplicată; seara, când se aprind felinarele pe cheiul Dunării, își îndeasă pe cap pălăria calabreză cu boruri largi și aleargă la Ionas Odon, bătrânul său profesor, împărtășindu-i primele planuri ale aeroplanului. Student la München, adâncește și mai mult tainele zborului. Visul capătă contururi clare, dar lipsurile materiale îl strâng într'un clește necruțător. Se angajează la fabrica „Oppel" din satul Rüsselsheim, nădăjduind că patronii îl vor ajuta să-și construiască avionul. „Aici e un sat urât — scrie el unui prieten. Plata e cam puțină. Acum vreau să mă apuc de mașina de zburat". Dar nici la „Oppel" nu izbutește să-și făurească „pasărea mălastră".

— Într'o zi, în 1908, s'a întors acasă — povestește iarăși bătrânul Parcă-l văd. S'a închis în odăița lui, a tot scris și a tot socotit, și într'o dimineață m'a chemat: „Gata! De-acu' pot zbura". Am cumpărat șipci și ne-am apucat de aeroplan. Când a fost gata, n'aveam pânză să-l învelim aripile. Mama ne-a dat niște poale de-ale ei, moșul și-a mai ipotecat câteva jugăre la „Ardeleanca". Aeroplanul a fost gata într'o zi, pe isiaz, l-am prins funii la coadă și la aripi, am înhămat la ele trei cai vârtoși și feciorii satului au pornit din bice. Aeroplanul, cu Aurel pe el, a început să zboare...

Bătrânul tace o clipă, zâmbind unui gând depărtat.

— Și apoi?

— Apoi au venit oameni din nouă sate să vadă minunea. Au venit și domnii ăi mari dela București. Nu le venea să creadă. Da'el a tot meșterit la avion, apoi s'a înălțat și mai sus. Asta era în vara lui 1909. Când a dat bruma, a plecat la București, să scoată parale pentru un avion cu motor...

„NU-MI PASA, O SA LE ARAT..."

Avem în față un articol scris de Vlaicu: „Nu e o exagerare dacă vorbim de aviațiunea la noi... Dacă facem o comparație cât de vagă între cultura, imprejurările și mijloacele tehnice ale altor popoare și starea de lucruri dela noi, putem spune cu oarecare mândrie că nu suntem tocmai cei din urmă... din punctul de vedere al aviațiunii".

Dedesubtul acestor cuvinte — prin care răzbate o caldă mândrie patriotică — citim data când a fost scris articolul: 1910. Anul când Vlaicu și-a construit primul său avion cu motor, la arsenalul dela marginea Bucureștilor, anul când s'a înălțat la sute de metri deasupra pământului... Moș Ion se ridică. Aduce alte scrisori, alte documente. Și treptat, treptat, din slova filelor îngălbenite prinde să se țeasă o imagine îndepărtată.

...Sfârșitul lui 1909. Colonelul Adrian Miclescu, directorul Arsenalului, s'a întors spre cei doi vizitatori și, cântărind dintr'o ochire hainele ponosite, mâinile mari ale celui mai tânăr dintre ei, a rostit uscat:

— „Nu se poate domnilor! Aici nu e fabrică de aeroplane!"

Vlaicu a înfruntat fără să clipească privirea dușmănoasă a colonelului. Cu puțin timp înainte, înfruntase la fel pe generalul Crăiniceanu, ministrul de război. Acesta bătuse cu amândoi pumnii în masă, înfuriat la culme că un biet ingineraș cutezase — atunci când îi aruncase câteva sute de lei — să-și bată joc de zgârcenia lui.

— Dumneata știi ce este un aeroplan? s'a înfuriat și mai mult colonelul, înfigându-se în fața lui Vlaicu. Află dela mine, domnule, că aeroplanul are nevoie de motor, are nevoie de pânză, și arsenalul meu nu e fabrică de pânză...

— Știu — a sunat răspunsul glacial al celuilalt. Știu, domnule colonel.

Și s'a ridicat să plece. Dar fie că atitudinea tânărului îi impusese, fie că auzise cât era acesta de popular și se temea să nu-și scoale lumea în cap, colonelul l-a reținut. Bine, acceptă, dar să știe tânărul Vlaicu că nu va izbuti niciodată să zboare. Decе? Pentrucă el — el, directorul Arsenalului! — a inventat o drăcie de șrapnel care pe hârtie n'avea niciun cusur, dar când l-a băgat în gura tunului n'a vrut să la foc. Logica acestui Moș Teacă cu fireturi de aur pe epoleți era foarte interesantă... În fond, colonelul — și prin glasul lui vorbeau mai marii vremii — nu putea admite ca un fecior de mocan să-i o ia înainte, să făurească lucruri la care el, om cu sânge subțire în vine, nici nu îndrăznea să viseze.

Dar feciorul de mocan nu s'a dat bătut. Trebuia, trebuia să construiască neapărat „mașina de zburat", căreia îi închinase toate sforțările și visurile lui. „Tu știi că eu numai pentru ea trăiesc și trebue să o fac" scrisese el odată unui prieten. De dimineață și până noaptea lucra la Arsenal, cot la cot cu ceilalți muncitori, mânuind cuțitul strungului și rindeaua, crescând aripi trainice „gândacului". Noaptea, în camera sărăcăcioasă a hotelului unde locuia, adormea cu capul pe caietele de schițe. Mai târziu, când „miniștrii i-au tăiat leafa" a dormit multe nopți în atelier, hrănindu-se doar cu o coajă de pâine. Directorul Arsenalului îl privea cu batjocură.

— „Habar n'ai ce-i un aeroplan! Vrei să ne prosteștî. Te prefaci că lucrezi ca să fei leafă"

Pe Vlaicu, care concepuse cu cea mai mare atenție aparatul său, și care îndura cea mai neagră mizerie, vorbele acestea pline de dispreț ciocoesc îl răneau adânc. În zeci de rânduri a fost gata să părăsească atelierul, și numai dragostea sa pentru „gândac" l-a făcut să strângă din dinți și să rămână. Dar lucrătorii și soldații Arsenalului îl îndrăgiseră pe tânărul acesta palid, cu ochii arzând de un foc neobosit, care nu se dădea înlături să se bată cu miniștrii și generalii pentru invenția sa. „La Arsenal fiecare soldat îi era prieten, în vreme ce cu puțini ofițeri se cunoștea" — scrie unul dintre cei care l-au cunoscut pe atunci.

Și așa, cu prețul multor sforțări și sacrificii, avionul a fost construit. Dar când a trebuit să cumpere motorul, s'au ivit alte necazuri. Ministerul a refuzat să facă plata motorului, pe motiv că... în aprobarea inițială era vorba de construirea unui avion, dar nu se vorbea și de motor. Noi intervenții, noi alergări. „Cu ministrul nu stau tocmai bine, că sunt mulți care nu cred că o să zbor. Dar mie nu-mi pasă, o să le arăt" — scria el părinților. Iar în Februarie 1910, scria prietenului său, avocatul Romulus Boca: „Sănătatea mi-am stricat-o — am slăbit rău, fiindcă stau cu gândul tot la mașină. Apoi mă necăjesc și aceștia. Banii pentru motor abia i-au trimis în săptămâna trecută, așa că abia în două luni îmi sosește motorul".

... A venit, într'un târziu, și motorul. Într'o zi din vara lui 1910, mașina de zburat s'a desprins lin dela pământ, avântându-se pe șinele nevăzute și fără de sfârșit ale văzduhului. Vlaicu izbândise!

DUELUL IN INALTUL CERULUI

Iată o fotografie a hangarelor dela Cotroceni. Un șir de clădiri cenușii, țuguiate, în fața cărora se odihnesc câteva avioane. Aici, la Cotrocenî, a cucerit îndrăznețul inginer una dintre cele mai frumoase izbânzi ale sale!

...Prințul George Bibescu — „distinsul sportman al României", cum îl numeau gazetele vremii — se întorsese de curând din Franța, cu brevetul de zburător în buzunar. Într'un superb costum de aviator — bluză de catifea croită după ultimul jurnal, pantaloni de aceeași calitate strânși pe picior, mânuși din piele de castor — prințul se rotea cu „Blériotul" său la marginea Bucureștilor, sub ochii măriți de admirație ai domnișoarelor din lumea bună. Își împărtea onorurile cu francezul Molla, chemat de guvernul Brătianu — împreună cu alți instructori străini — să conducă aerodromul și școala de piloți dela Chitila. Nimic nu părea să tulbure poezia acestor zboruri... Când iată că se ivește un încăpățânat fecior de țăran care-și construește singur un avion și care atrage spre el toate privirile...

Asta era prea mult! Cei doi s'au hotărît să-i servească intrusului o lecție.

În acel liniștit amurg de August, platoul Cotrocenilor părea o mare de capete. Mii de oameni veniseră să asiste la întrecerea aviatică.

Mai era puțin și duelul avea să înceapă. Stăteau față în față, înfruntându-se: de o parte un burghez francez și un prinț român putred de bogat, de alta un fecior de țăran dintr'un îndepărtat sat ardelenesc. Eleganți și trufași, Bibescu și Molla urmăreau cu dispreț pregătirile înfrigurate ale celuilalt. Ce voia omul acesta? Nu era cunoscut în culisele politice, nu avusese aventuri galante, iar la vorbele lor rostite în cea mai aleasă franțuzească dădea din umeri și mormăia ceva pe ardelenește.

Elegantul prinț s'a îndreptat spre aviatorul modest îmbrăcat, aruncându-i — ca pe o mănușă — sfidarea: — „Nu cunoso decât o singură invenție adevărată. Mașina lui Blériot."

Vlaicu n'a zis nimic. S'a mulțumit să-i privească săgeată în ochi și s'a întors iarăși spre avion.

— „Sang de berger", a murmurat prințul, îndepărtându-se.

Dar Vlaicu nu l-a luat în seamă. Va vedea el! Le va arăta el tuturor acestor ciocoi franțuziți! Tuturor mărimilor care-i puseseră bețe în roate la construirea avionului, miniștrilor care înființaseră un aerodrom cu avioane străine și instructori de zbor străini — le va arăta el. „Am foarte mulți inimici care-mi fac rău — așa au făcut de nu mai am leafă — dar puțin îmi pasă — că la urmă îi-i fac de râs pe toți"— scrisese el unui prieten cu câteva zile înainte de întrecere.

Începe duelul! Ușile hangarelor se dau înlături. Cele trei avioane alunecă pe tăpșanul din față, acoperind cu dudуitul lor zarva mulțimii. Primul se desprinde dela pământ Molla, cu „Farmanul" său, apoi Bibescu cu „Blériotul". Vlaicu mai zăbovește câteva clipe, apoi sare nervos în carlingă. Lin, ultimul avion își ia zborul spre înălțimile albastre.

Mulțimea încremenește o clipă, într'o liniște nepătrunsă. Apoi uralele izbucnesc, furtunoase.

— I-a întrecut! Vlaicu e mai sus!

Sub straja senină a cerului, Vlaicu urcă mereu, tot mai sus... Înfrânți, cei doi coboară. Coboară și maistorașul într'un târziu, și mulțimea de oameni simpli îl poartă pe brațe, fericită că nu l-a înșelat încrederea.

...Seara, într'un grup de prieteni care-i sărbătoreau victoria, Vlaicu și-a adus aminte de cuvintele prințului. S'a întors, încruntat, spre prietenul său, poetul Șt. O. Iosif:

— Spune-mi, ce-i ala „sang de berger"?

— Neam de mocan, Vlaicule.

— Așa... și Vlaicu a răsuflat adânc, înseninându-se. Prințul o fi crezut că mă înjură, da' eu de asta nu m'oi supăra, că doar mocan sunt.

Nu bănuise „distinsul sportman al României" că insulta sa căzuse atât de departe de țintă! Nu bănuise că, pentru Vlaicu, „neam de mocan" era un titlu de noblețe!

ARIPI CARE NU S'AU FRANT

Lângă filele prăfuite, îngălbenite de vreme, iată o foaie de hârtie velină strälucitor de albă. O tăietură dintr'o revistă de acum câțiva ani; Aurel Vlaicu, constructorul primului avion românesc, a fost ales membru post-mortem al Academiei R.P.R.

... Acum 40 de ani, maistorașul Aurel și-a frânt aripile în zbor îndrăznet peste Carpați. De atunci au coborît de multe ori toamnele peste țară, multe frunze moarte au acoperit mormântul privegheat doar de câțiva oameni săraci dela marginea Bucureștilor. Peste minunata sa operă, peste visurile lui cutezătoare, burghezia s'a străduit să aștearnă pulberea uitării. Dar poporul nu l-a uitat. Intrând în viața cea nouă, el a adus cu sine și pe strălucitul înaintaș al aviației românești. L-a așezat la loc de cinste, printre cei mai buni fii ai patriei noastre.

Abia acum își capătă adâncul lor înțeles cuvintele rostite, cu zeci de ani în urmă, de marele Caragiale:

— „Trăiască Vlaicu! Și sus, tot mai sus!"

I. PURCARU

Pentru rezolvarea pașnică a problemei coreene!

Cuvântarea generalului Pân De-huei la ședința Consiliului Guvernamental al Guvernului Central Popular al R. P. Chineze

PEKIN 15 (Agerpres). — China Nouă

La începutul raportului său, generalul Pân De-huei a făcut un istoric al războiului din Coreea până la încheierea acordului de armistițiu.

Marea victorie a popoarelor coreean și chinez în lupta lor pentru pace, împotriva agresiunii, a declarat Pân De-huei, are o foarte mare însemnătate. Ea exercită o influență uriașă și cu urmări îndepărtate asupra situației din Extremul Orient și din întreaga lume.

Începând războiul agresiv imperialiștii americani și-au închipuit că tânăra Republică Populară Democrată Coreeană nu va fi în măsură să reziste atacului și că poporul chinez, care se eliberase abia cu un an în urmă, nu va îndrăzni să acorde sprijin vecinului său pentru a rezista agresiunii americane. Ei au sperat să-și realizeze planurile nebunești printr'un atac prin surprindere — să ocupe întreaga Coree și apoi să invadeze China de Nord-Est.

Intervenționiștii americani au făcut însă calcule greșite. Planurile lor agresive nerușinate au fost zdrobite.

Eroicul popor coreean a trecut cu succes prin grelele încercări ale războiului. El a luptat neclintit împotriva forțelor armate ale Națiunilor Unite în frunte cu Statele Unite, apărând independența și libertatea patriei sale. Vitejii voluntari chinezi au intrat în această luptă dreaptă, au apărat securitatea patriei lor și au ajutat poporul coreean, asigurând astfel înfăptuirea cu succes și nestingherită a sarcinilor de refacere și dezvoltare a economiei naționale a Chinei. După trei ani de război, trupele de elită ale celei mai mari puteri industriale a lumii capitaliste s'au pomenit în același loc de unde dezlănțuiseră agresiunea. Aceste trupe, nu numai că nu au fost în stare să înainteze, dar au avut de înfruntat zi de zi dificultăți tot mai mari. Aceasta constituie o lecție de o uriașă însemnătate internațională. Ea dovedește în mod incontestabil că au apus pentru totdeauna zilele când un agresor din Occident era în stare, așa cum s'a întâmplat dealungul secolelor trecute, să ocupe o țară din Răsărit, instalând câteva tunuri dealungul litoralului; aceasta dovedește că astăzi agresiunea imperialistă sub orice formă poate fi zdrobită dacă ne sprijinim pe forța poporului; aceasta dovedește că un popor care s'a trezit, un popor care luptă pentru gloria, independența și securitatea patriei sale, este invincibil. După cel de al doilea război mondial, și mai ales după victoria revoluției din China, roata istoriei în Asia, unde s'au petrecut schimbări adânci, nu va mai putea fi niciodată întoarsă de nicio forță agresivă.

Timp de 37 de luni, trupele americane de agresiune au folosit Coreea ca teren pentru experimentarea noilor tipuri de arme de exterminare în masă. Multe dintre aceste tipuri de arme au fost utilizate pe scară largă. Agresorii americani au silit 15 țări satelite să trimită trupe pentru a participa la acest război și au mobilizat o treime din armata lor, o cincime din forțele lor aeriene militare și cea mai mare parte a flotei lor de război, ceeace a constituit forța de bază în războiul de agresiune împotriva Coreei. Agresorii americani au trecut pe picior de război întreaga economie națională a S.U.A. și au alocat pentru nevoile războiului o uriașă cantitate de materiale și echipament militar. Cu toate acestea, popoarele coreean și chinez, dispunând de un echipament militar inferior, au reușit să scoată în luptă o mare parte din potențialul uman al inamicului, silindu-l să irosească o uriașă cantitate de materiale și echipament de război. Între 25 Iunie 1950 și 27 Iulie 1953 — ziua încheierii acordului de armistițiu — au fost uciși, răniți sau luați prizonieri peste 1.090.000 de soldați și ofițeri ai inamicului, printre care peste 390.000 americani. Au fost doborîte sau avariate peste 12.200 avioane ale inamicului. Au fost scufundate sau avariate 257 vase ale inamicului. Au fost distruse și capturate mari cantități de material și echipament de război. În această perioadă, inamicul a adus în Coreea material de război care se cifrează în total la peste 73.000.000 tone. Cheltuielile directe pentru război ale inamicului au depășit suma de 20 miliarde de dolari americani. În același timp, trupele popoarelor coreean și chinez nu numai că și-au îmbunătățit și ridicat rapid calitatea materialului și echipamentului lor de război, dar și-au sporit numărul unităților militare, și-au însușit mânuirea noilor tipuri de arme și au căpătat o bogată experiență în ce privește ducerea unui război modern, mărindu-și astfel zi de zi capacitatea lor de luptă. Pierderile în oameni ale inamicului deveneau în fiecare zi tot mai mari, în timp ce pierderile în oameni ale părții noastre scădeau necontenit. Atât situația strategică, cât și raportul de forțe înclinau tot mai mult în favoarea forțelor noastre. În aceste împrejurări, până și George Marshall, fostul ministru al apărării al Statelor Unite, vorbind despre războiul din Coreea, a fost nevoit să declare că mitul a fost spulberat și că la urma urmei Statele Unite nu sunt o putere atât de mare, cum își închipuiau.

Pe câmpul de luptă inamicul și-a dezvăluit cruzimea și slăbiciunea, iar în cursul tratativelor de armistițiu din Coreea, el și-a dezvăluit setea de război proprie imperialiștilor și totala lipsă de rațiune a pretențiilor sale, ceeace l-a izolat și mai mult de toate popoarele lumii. Tratativele de armistițiu din Coreea nu au precedent în istorie. Acestea au fost tratative de armistițiu la care o putere imperialistă care a încercat să-și impună dominația asupra întregii lumi, după ce a întâmpinat rezistența tinerelor democrații populare născute de curând și după ce a fost oprită de acestea, a fost silită să înceteze războiul agresiv și împotriva voinței sale să accepte tratativele de armistițiu.

Partea coreeano-chineză a refuzat să permită americanilor să obțină la masa tratativelor ceeace nu au putut dobândi pe câmpul de luptă.

Imperialiștii americani deveneau tot mai izolați ca urmare a eșecurilor grave suferite nu numai pe plan militar ci și din punct de vedere politic și moral, în cursul celor trei ani de război și doi ani de tratative. În același timp, tot mai mulți oameni din tot mai multe țări au început să vadă limpede chipul adevărat al imperialiștilor americani și să acorde, pe zi ce trece, un sprijin sporit cererii juste a părții coreeano-chineze de a se realiza un armistițiu în Coreea și a se ajunge la reglementarea pașnică a litigiilor internaționale.

Imperialiștii americani au încercat să folosească încordarea internațională provocată de războiul din Coreea, pentru a pune țările capitaliste sub un control și mai riguros și a le transforma în sateliții lor din punct de vedere militar, politic și economic. Dar, ca urmare a înfrângerii agresorilor americani în războiul din Coreea, planul lor de înrobire a acestor țări a fost zădărnicit.

În ansamblu armistițiul din Coreea a dovedit că adevăratul raport de forțe în actuala situație internațională este favorabil lagărului păcii și democrației și nefavorabil lagărului imperialist agresiv.

Încheierea armistițiului în Coreea, a spus Pân De-huei în continuare, este un rezultat al eșecului aventurii militare imperialiste și a marii victorii repurtate de popoarele coreean și chinez, cu sprijinul și simpatia lagărului păcii și democrației, în frunte cu Uniunea Sovietică, și a popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume.

Victoria repurtată de popoarele coreean și chinez în lupta lor dreaptă dovedește că în actuala situație internațională, singura cale justă și posibilă pentru rezolvarea litigiilor internaționale este calea negocierilor pașnice între țările interesate. În continuare vorbitorul s'a ocupat pe larg de lupta eroică a voluntarilor chinezi și a subliniat că principala cauză a victoriei lor rezidă în justețea măreței lupte de rezistență împotriva agresiunii americane și pentru ajutorarea Coreei.

În cursul celor trei ani de luptă umăr la umăr, frăția de arme pecetluită cu sânge între voluntarii noștri și poporul și Armata Populară Coreeană a fost și mai mult întărită, iar sentimentul internaționalismului a devenit și mai puternic.

Declarând că Partidul Muncii din Coreea și Guvernul R.P.D. Coreene au acordat voluntarilor chinezi un ajutor permanent, Pân De-huei a spus în continuare:

Lupta împotriva agresiunii americane și ajutorarea Coreei au constituit o încercare crucială pentru poporul nostru. Acum, după trei ani de lupte, este cu desăvârșire limpede că poporul nostru nu numai că a trecut cu succes prin această încercare, dar a devenit și mai puternic.

Timp de trei ani, sub lozinca „luptei împotriva agresiunii americane și pentru ajutorarea Coreei, pentru apărarea căminelor și patriei noastre", marele popor chinez și-a continuat măreața sa operă de refacere și construcție economică, desfășurând în același timp o puternică mișcare de rezistență împotriva agresiunii americane și pentru ajutorarea Coreei, pentru sprijinirea voluntarilor asigurându-se astfel posibilitatea unei aprovizionări continue cu echipamentul necesar, însuflețindu-ne la lupta dreaptă împotriva inamicului până la victoria recentă. În numele tuturor voluntarilor chinezi exprim mulțumirile și recunoștința noastră adâncă față de poporul țării noastre pentru sprijinul pe care ni l-a acordat din toată inima. Suntem pe deplin îndreptățiți să afirmăm că acest sprijin activ al poporului nostru va fi înscris în paginile istoriei alături de lupta eroică a voluntarilor și că el a însemnat o contribuție strălucită la cauza apărării păcii în Extremul Orient și în întreaga lume.

Victoria în lupta împotriva agresiunii americane și pentru ajutorarea Coreei nu poate fi separată de sprijinul și ajutorul marii noastre aliate Uniunea Sovietică, de sprijinul și ajutorul țărilor de democrație populară și al oamenilor iubitori de pace din întreaga lume. În decurs de mai bine de trei ani acest sprijin și ajutor au însuflețit voluntarii noștri în lupta lor eroică. Profit de acest prilej pentru ca, în numele tuturor voluntarilor să exprim mulțumirile noastre călduroase și respectul nostru nemăsurat popoarelor frățești din lagărul democratic în frunte cu Uniunea Sovietică precum și oamenilor iubitori de pace din întreaga lume. Noi trebue să întărim și mai departe prietenia și unitatea noastră cu marea noastră aliată Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară și să ridicăm și mai sus steagul invincibil al internaționalismului.

Arătând că în prezent poporul coreean luptă pentru a tămădui rănile pricinuite de război, pentru restabilirea vieții pașnice, pentru întărirea forțelor sale armate și pentru pacea și unitatea țării sale, Pân De-huei a declarat că poporul chinez este gata să facă tot ceeace îi stă în putință pentru a ajuta poporul coreean. În continuare Pân De-huei a spus:

Voluntarii chinezi consideră greutățile ce stau în fața poporului coreean drept propriile lor greutăți și nu vor precupeți niciun efort pentru a-l ajuta să le învingă.

Semnarea acordului de armistițiu în Coreea este numai începutul reglementării pașnice a problemei coreene. Sarcina actuală constă în a consolida armistițiul în Coreea, în a asigura respectarea cu strictețe a clauzelor armistițiului, pentru a preîntâmpina reînceperea războiului agresiv și a înlesni convocarea cu succes a conferinței politice în scopul de a face un pas înainte în ce privește asigurarea reglementării pașnice a problemei coreene.

Cu toate acestea popoarele chinez și coreean precum și toate celelalte popoare iubitoare de pace, a continuat Pân De-huei, trebue să urmărească cu toată atenția eforturile provocatoare ale agresorilor americani menite să submineze stabilitatea armistițiului în Coreea, cu scopul de a împiedica și a se eschiva dela convocarea conferinței politice care trebue să discute reglementarea pașnică a problemei coreene.

Flota Statelor Unite a declarat vorbitorul continuă să ocupe teritoriul nostru — insula Taiwan. Elementele războinice din Statele Unite declară în mod public că se opun ca țării noastre să-i fie acordat locul său legitim în Organizația Națiunilor Unite și în toate domeniile vieții internaționale.

Guvernul Statelor Unite face tot ce este cu putință pentru a împiedica restabilirea relațiunilor economice normale între Răsărit și Apus și continuă politica de embargou și blocadă a țării noastre.

Aceste fapte dovedesc în mod convingător că agresorii americani nu vor să se împace cu ideia înfrângerii lor din Coreea. El nu au renunțat la intențiile lor agresive și sunt capabili în orice moment să reînceapă provocările nebunești.

Noi trebue să dăm un serios avertisment elementelor războinice din Statele Unite. Dacă voi sau lachei voștri — clica lui Li Sîn Man veți îndrăzni să violați cu perfidie acordul de armistițiu din Coreea și să dezlănțuiți din nou un război agresiv, veți fi zdrobiți fără cruțare. Încercările voastre viclene de a submina conferința politică vor întâmpina împotrivirea hotărîtă a popoarelor chinez și coreean precum și a popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume și se vor termina cu un eșec total.

Toți comandanții și ostașii unităților de voluntari chinezi urmăresc cu toată vigilența orice intrigă sau provocare a elementelor războinice din S.U.A. și a clicii lisinmaniste, menținându-și cu hotărîre pozițiile lor și fiind gata în orice moment să răspundă cu o lovitură zdrobitoare la orice atac prin surprindere al inamicului pentru a-și îndeplini datoria de autoapărare.

La Prezidiul Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

Pentru a asigura sporirea continuă a producției de mărfuri alimentare și îmbunătățirea calității lor, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., la recomandarea Consiliului de miniștri al U.R.S.S., a înființat Ministerul unional-republican al industriei de mărfuri alimentare al U.R.S.S., pe baza întreprinderilor și organizațiilor industriilor peștelui, cărnii, laptelui și a industriei alimentare ale Ministerului industriei ușoare și alimentare al U.R.S.S.

Ministerului industriei de mărfuri alimentare al U.R.S.S. i-au fost transferate întreprinderile și organizațiile industriilor de pește, carne, lapte, uleiuri comestibil, brânzeturi, zahăr, panificație, macaroane, patiserie, conserve, concentrate alimentare, unt și grăsimi, băuturi spirtoase, vinificație, bere, ceai, tutun, parfumerie și cosmetice, sare și altele, potrivit unei liste aprobate de Consiliul de miniștri al U.R.S.S.

Zotov Vasili Petrovici a fost numit ministru al industriei de mărfuri alimentare al U.R.S.S.

* * *

În scopul de a asigura dezvoltarea continuă a producției mărfurilor industriale de larg consum și îmbunătățirea calității lor, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., la recomandarea Consiliului de miniștri al U.R.S.S., a înființat Ministerul unional-republican al mărfurilor industriale de larg consum al U.R.S.S., pe baza întreprinderilor și organizațiilor industriei ușoare a Ministerului industriei ușoare și alimentare al U.R.S.S. Ministerului mărfurilor industriale de larg consum al U.R.S.S. i-au fost transferate, potrivit unei liste aprobate de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., întreprinderile și organizațiile industriei bumbacului, lânii, mătăsii, inului, pieilăriei, de încălțăminte, blănurilor, tricotajelor, confecțiunilor, sticlei și industriei de fibre artificiale.

Cosîghin Alexei Nicolaevici a fost numit ministru al mărfurilor industriale de larg consum al U.R.S.S.

* * *

În scopul asigurării dezvoltării continue a circulației mărfurilor, al îmbunătățirii organizării comerțului în vederea satisfacerii multilaterale a cerințelor mereu crescânde ale populației, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., la recomandarea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a înființat Ministerul unional-republican al comerțului al U.R.S.S. pe baza organizațiilor și întreprinderilor de comerț interior ale Ministerului comerțului interior și exterior al U.R.S.S.

Micoian Anastas Ivanovici, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a fost numit ministru al comerțului al U.R.S.S.

* * *

În scopul dezvoltării continue a legăturilor economice și al îmbunătățirii comerțului Uniunii Sovietice cu țările de democrație populară și cu alte țări, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., la recomandarea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a înființat Ministerul comerțului exterior al U.R.S.S. pe baza organizațiilor de comerț exterior ale Ministerului comerțului interior și exterior al U.R.S.S.

Cabanov Ivan Grigorievici a fost numit ministru al comerțului exterior al U.R.S.S.

* * *

Atribuind o deosebită însemnătate dezvoltării continue a producției mărfurilor agricole de calitate superioară în sovhozuri, precum și în scopul îmbunătățirii radicale a muncilor în sovhozuri și al transformării lor în gospodării socialiste model de înaltă productivitate, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., la recomandarea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a înființat Ministerul unional-republican al sovhozurilor al U.R.S.S., transferându-i toate sovhozurile, hergheliile de cai și alte întreprinderi și organizații potrivit listei aprobate de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și a considerat necesar să înființeze ministere ale sovhozurilor în R.S.F.S.R., R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Cazahă, R.S.S. Uzbecă, R.S.S. Chirghiză, R.S.S. Azerbaidjană, R.S.S. Georgiană, R.S.S. Bielorusă, R.S.S. Lituaniană, R.S.S. Letonă, R.S.S. Estonă și R.S.S. Carelofină.

Cozlov Alexei Ivanovici a fost numit ministru al sovhozurilor al U.R.S.S., fiind eliberat din funcția de ministru al Agriculturii și Colectărilor al U.R.S.S.

Benedictov Ivan Alexandrovici a fost numit ministru al Agriculturii și Colectărilor al U.R.S.S.

Recepția oferită de V. M. Molotov în cinstea delegației guvernamentale a R. P. D. Coreene

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

La 14 Septembrie, V. M. Molotov, Ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a oferit o recepție în cinstea delegației guvernamentale a Republicii Populare Democrate Coreene.

La recepție a participat delegația guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene alcătuită din: Kim Ir Sen, Președintele Cabinetului de Miniștri, Pac Den Ai, Vicepreședinte al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, Ten Ir Len, Vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri; Nam Ir, Ministrul afacerilor externe; Ten Diun Thiac, Președintele Comisiei de Stat a Planificării; Kim He Il, Ministrul căilor ferate; precum și Lim He, Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Democrate Coreene în U.R.S.S., și membrii ambasadei.

La recepție au participat deasemenea A. Szkladan, Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Ungare; Cian Ven-tian, Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Chineze; M. Dalea, Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Române; V. Lewikowski, Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Polone; I. Wosaglic, Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Cehoslovace; D. Adilbiș, Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Mongole; R. Appelt, Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Democrate Germane, M. Prifti, Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Albania; V. Velkov, însărcinatul cu afaceri ad interim al Republicii Populare Bulgaria; Nguen Dic Cui, însărcinat cu afaceri ad interim al Republicii Democrate Vietnam.

Din partea sovietică, la recepție au participat: N. A. Bulganin, Prim Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Ministru al apărării al U. R. S. S.; M. Z. Saburov, Președintele Comisiei de Stat a Planificării a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; M. P. Tarasov, Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.; M. G. Pervuhin, P. C. Ponomarenco, N. C. Balbacov, I. F. Tevosian, I. A. Benedictov, S. M. Tihomirov, N. D. Psurțev, A. I. Cozlov; A. F. Tretiacov, miniștri ai U.R.S.S.; A. A. Volin, Președintele Curții Supreme a U.R.S.S.; R. A. Rudenco, Procuror general al U.R.S.S.; S. P. Suzdalev, Ambasadorul U.R.S.S. în Republica Populară Democrată Coreeană; I. A. Cairov, Ministrul Învățământului al R.S.F.S.R.; G. C. Jucov, S. M. Budionnii, V. D. Sokolovschi, mareșali ai Uniunii Sovietice; N. G. Cuznețov, Amiral de flotă; A. A. Gromico, M. A. Evseenco, S. V. Caftanov, N. S. Râjov, N. A. Gundobin, A. S. Cuzmici, V. A. Zorin, S. A. Borisov, A. M. Lalaiant, V. N. Stoletov, A. N. Zademidco, A. Z. Belousov, V. A. Serghelev, C. I. Coval, miniștri adjuncți ai U.R.S.S.; N. M. Pegov, Secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; G. M. Pușchin, B. F. Podțerob, L. F. Iliciov, membri al Colegiului Ministerului afacerilor externe; V. Z. Lebedev, C. V. Novicov, I. C. Plhodov, G. M. Popov, L. G. Melnicov, C. C. Rodionov, D. A. Jucov, N. V. Slavin, G. T. Zaițev, D. S. Ciuvahin, ambasadori extraordinari și plenipotențiari; P. I. Sacun, Reprezentantul comercial al U.R.S.S. în Republica Populară Democrată Coreeană; M. A. Iasnov, Președintele Sovietului din Moscova; N. S. Tihonov, Președintele Comitetului Sovietic pentru Apărarea Păcii; P. F. Jigariov, S. F. Javoroncov, mareșali de aviație; M. S. Malinin, C. S. Moscalenco, generali de armată; N. E. Basistii, V. A. Fochin, G. I. Levcenco, amirali; A. S. Jadov, F. F. Cuznețov, A. S. Joltov, generali-colonel; generalul-major I. S. Colesnicov, Comandantul orașului Moscova, funcționari superiori din ministerele U.R.S.S., reprezentanți ai vieții publice și presei, oameni ai științei și artei.

Telegrama Ministerului afacerilor externe al R. P. D. Coreene adresată secretarului general al O. N. U.

PHENIAN 15 (Agerpres). — Postul de radio Phenian a anunțat la 14 Septembrie că Ministerul afacerilor externe al Republicii Populare Democrate Coreene a adresat secretarului general al O.N.U. o telegramă în care declară că sprijină întru totul declarația făcută de ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Chineze Ciu En Lai în problema cu privire la conferința politică pentru Coreea.

„Să înfăptuim unitatea tuturor forțelor democratice"

Cuvântarea lui Palmiro Togliatti la sărbătoarea națională în cinstea ziarului „Unita"

ROMA 15 (Agerpres).

Cu prilejul Lunii presei comuniste, la Milano a avut loc la 13 Septembrie sărbătoarea națională în cinstea ziarului „Unita". La această sărbătorire, la care au participat sute de mii de cetățeni sosiți din toate colțurile Italiei, a luat cuvântul Palmiro Togliatti, secretarul general al Partidului Comunist Italian.

Togliatti a subliniat în primul rând că alegerile din 7 Iunie au constituit o uriașă victorie a Partidului Comunist și a forțelor democratice conduse de el și au zădărnicit definitiv încercările claselor reacționare de a înlătura din cale mișcarea muncitorească.

Victoria forțelor democratice din 7 Iunie, a spus Togliatti în continuare, a contribuit la demascarea în fața întregii lumi a caracterului reacționar al regimului clerical-conservator, care deși nu se bazează pe violență, ci pe fățărnicie, este asemănător fascismului. Poporul italian devine tot mai conștient că situația creată este intolerabilă și se convinge din ce în ce mai mult că este necesar să apuce pe altă cale. Statul trebue să renunțe la represiunile antipopulare și să ducă pe scară largă lupta împotriva mizeriei pentru a îmbunătăți condițiile de trai ale oamenilor muncii și a pune capăt samavolniciei patronilor.

Ocupându-se de politica externă a Italiei, Togliatti a subliniat că o parte considerabilă a poporului italian și-a dat seama că în ultimii șase ani, guvernele democrat-creștine au adus grave prejudicii intereselor naționale.

Întreaga politică externă, a spus vorbitorul, s'a bazat pe pactul Atlanticului și pe pregătirea războiului, ceeace a determinat înrăutățirea situației financiare și a adus prejudicii intereselor Italiei în problema Triestului. Propunerea lui Pella de a se organiza un plebiscit, a subliniat Togliatti, nu poate rezolva această problemă. Propunerea pornește dela premize false, întrucât se întemeiază pe declarația tripartită anglo-franco-americană din 1948, care a constituit una din acțiunile politicii atlantice menite să înșele Italia și s'o împingă spre un conflict cu alte popoare, una din acțiunile având drept scop violarea tratatelor semnate de marile puteri. Politica externă națională a Italiei nu se poate întemeia pe aceste principii. Pentru apărarea națiunii italiene, trebue să ne întoarcem la politica de colaborare între popoare și de respectare a tratatelor. Dacă tratatul de pace ar fi fost îndeplinit, nu ar exista trupe iugoslave în zona „B" și trupe anglo-americane în zona „A" a Teritoriului Liber Triest.

Togliatti a declarat în încheiere: Noi spunem tuturor oamenilor muncii: am repurtat o victorie uriașă, dar o victorie este importantă numai în măsura în care ea devine un punct de plecare pentru noi succese. Noi dispunem de un mijloc puternic pentru a merge înainte — unitatea oamenilor muncii, membri ai partidelor comunist și socialist. Trebue însă să înfăptuim o mai largă unitate a tuturor italienilor care sunt conștienți de întreaga primejdie pe care o poartă în sine situația actuală — să înfăptuim unitatea tuturor forțelor democratice. În fața Partidului Comunist — principalul organizator al victoriei democratice din 7 Iunie — stă sarcina de a se uni cât mai strâns cu poporul și de a-l conduce pe calea păcii, libertății și socialismului.

Mari greve în Italia

ROMA 15 (Agerpres).— Peste 650.000 de muncitori textiliști au declarat Marți o grevă de 24 de ore în urma refuzului patronilor de a reînoi contractele colective. Agenția Reuter care anunță această știre precizează că la grevă participă toate organizațiile sindicale din Italia. Tot Marți au declarat o serie de greve parțiale și muncitorii dela ziare și dela agenția italiană de presă. Aceste greve vor dura până Sâmbătă.

—o—

Demisia guvernului irakian

PARIS 15 (Agerpres). — Corespondentul agenției France Presse transmite că primul ministru al Irakului Djamil Madfai a înmânat regelui Faisal al 2-lea demisia guvernului său.

—o—

Situația din Iran

TEHERAN 15 (Agerpres). —

După cum relatează agenția Associated Press, în cursul zilei de 13 Septembrie a fost difuzat la Teheran un manifest semnat de „Mișcarea de rezistență împotriva lui Zahedi". Acest manifest, în care noul guvern iranian este calificat drept „ilegal", cheamă pe toți iranienii la luptă împotriva generalului Zahedi și condamnă intervenția imperialiștilor anglo-americani în afacerile interne ale Iranului.

Comentând „ajutorul" american de 45 de milioane de dolari acordat Iranului, manifestul subliniază că „este imposibil de crezut că americanii nu urmăresc scopuri imperialiste oferind acest „ajutor". În continuare, manifestul cere formarea unor organizații de rezistență națională în întreaga țară, în special în uzine și în aparatul administrativ.

Corespondentul din Teheran al agenției Reuter califică acest manifest ca „prima manifestare a unei mișcări organizate de rezistență, care arată că opoziția față de Zahedi este în creștere..."

Arestarea unui nou grup de delegați iranieni întorși dela Festival

TEHERAN 15 (Agerpres). — După cum relatează agenția Associated Press, la 13 Septembrie poliția iraniană a arestat încă un grup de 19 delegați la cel de al 4-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților dela București, în momentul debarcării lor în portul Bandarh-Pahlevi.

—o—

PE SCURT

● La 13 Septembrie a avut loc la Bruxelles tradiționala sărbătorire a ziarului „Le Drapeau Rouge" — organ al Partidului Comunist din Belgia. Festivitatea a început printr'o demonstrație de masă la care au participat după cum relatează „Le Drapeau Rouge" peste 15.000 de persoane. Jean Terfve și Bert Van Hoorick, secretari ai C.C. al Partidului Comunist din Belgia, au rostit cuvântări consacrate sărbătoririi ziarului „Le Drapeau Rouge".

● Presa franceză anunță asasinarea lui Hedi Chaker, cunoscut fruntaș al Partidului tunisian „Neo-Destour". Presa democrată consideră că Hedi Chaker a fost asasinat de către agenți ai colonialiștilor francezi. Această nouă crimă a autorităților coloniale a provocat în întreaga Tunisie un puternic val de protest. După cum anunță ziarul „L'Humanité", la Tunis a fost declarată o grevă generală de protest de trei zile.

● În S.U.A., discriminarea rasială se face deosebit de simțită în domeniul învățământului. După cum relatează revista „Newsweek" în 17 din cele 48 de state ale S.U.A. și în districtul federal Columbia (capitala Washington) ființează școli separate pentru albi și pentru negri.

● După cum anunță agenția Associated Press, ziarul egiptean „Al Misri" a cerut tuturor musulmanilor să ducă o acțiune de subminare a intereselor franceze în Tunisia, Maroc și Algeria. Ziarul a cerut ca „în toate țările arabe și asiatice să fie boicotate comerțul și interesele franceze".

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul Național din Cluj: Othelo (La teatrul de vară din parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin") **CINEMATOGRAFE:** Patria, Vasile Roaită: Preludiul gloriei; Republica, București, grădina „Progresul"; Când câmpiile înfloresc: I. C. Frimu: Învingătorii: Elena Pavel: Volpone; Lumina: Plecat fără adresă, Victoria: Țiganii; Timpuri Noi: Africa (film documentar); Gh. Doja: Arena celor curajoși; Alex. Popov: Cuceritorii aerului; 8 Martie: Dragoste și ură; Cultural: Ultima cursă; Grivița: Profesorul de dans; Constantin David: Mareșalul Cutuzov; 7 Noembrie: Brutarul împăratului; Alex Sahia, 23 August: Keto și Kote; Flacăra: Aventură la castel; T. Vladimirescu: Ruptura; Arta: În ghețurile oceanului, Ansamblul R.P.R. în China; Popular: În sat la noi; Miorița: Răpirea; Moșilor: Tricoul galben, Doncea Simo: Tânăra Gardă (ambele serii); Ilie Pintilie: Valea diavolului; 8 Mai: Magazin de Stat; Volga: Ana Suzana; 1 Mai: Proletara; Libertății: Vacanță cu Andel; N. Bălcescu: Capcana; Rahova: Maximca; Olga Bancic: Ianika; Unirea: Ceață brună.

Revista presei occidentale

Răsunetul produs de răspunsul guvernului R. P. Chineze la recomandările O. N. U.

Răspunsul guvernului R. P. Chineze la recomandările făcute de cea de a șaptea sesiune a Adunării Generale a O.N.U. în chestiunea caracterului și componenței conferinței politice pentru Coreea a produs un puternic răsunet internațional.

După cum se știe guvernul R. P. Chineze a respins recomandarea — adoptată de majoritatea membrilor Adunării Generale O.N.U. sub presiunea Statelor Unite — ca conferința să fie organizată după principiul rigid „al celor două părți beligerante". Guvernul R. P. Chineze propune, în interesul desfășurării conferinței într'o atmosferă de înțelegere ca conferința să fie convocată potrivit principiului „mesei rotunde". La conferința politică trebue să participe nu numai țările care au purtat ostilitățile militare în Coreea, ci și alte țări neutre interesate în reglementarea problemei coreene și în stabilirea păcii în Extremul Orient. În grupul acestor țări trebue să intre, potrivit propunerii guvernului R. P. Chineze, Uniunea Sovietică, India, Indonezia, Pakistanul și Birmania. Propunerea guvernului R.P. Chineze este susținută și de guvernul R.P.D. Coreene.

În legătură cu aceasta sosesc numeroase comentarii din țările occidentale. Guvernul S.U.A., dând din nou dovadă — așa cum a făcut și în cursul dezbaterilor recente dela O.N.U. — de ostilitate față de orice demers care ar putea ușura calea unei reale reglementări pașnice a problemei coreene, s'a grăbit să respingă propunerea guvernului R.P. Chineze. Ziarele americane recunosc însă — așa cum face de exemplu „New York Times" — că răspunsul chinez „face ca redeschiderea dezbaterilor (dela O.N.U.) asupra conferinței politice să fie aproape inevitabilă". „Firește — scrie mai departe ziarul — că unii membri O.N.U. care s'au pronunțat în favoarea unor discuții în jurul mesei rotunde, i-ar putea acorda sprijinul".

Răspunsul guvernului R.P. Chineze a produs o puternică impresie în Anglia. Numeroase ziare critică poziția Statelor Unite. Agenția „Reuter" transmite următoarele: „Cele întâmplate în cursul fructuoasei sesiuni trecute (când, după cum se știe, Anglia a votat pentru invitarea Indiei la conferință, împotriva votului S.U.A., — N.R.) îndeamnă pe comentatorul ziarului conservator „Daily Telegraph" să se întrebe dacă nu ne îndreptăm spre o dezbinare serioasă între America și aliații ei".

Ziarul liberal „Manchester Guardian" își exprimă părerea că reacțiunea americană, la propunerea chineză, a fost prea precipitată. Ziarul crede că formulele nesatisfăcătoare adoptate luna trecută de O.N.U. ar putea fi reexaminate.

Ziarul laburist „Daily Herald" susține că Marea Britanie dorește ca armistițiul coreean să se transforme într'o pace adevărată. Referindu-se la atitudinea S.U.A. ziarul scrie: „Cum poate fi însă realizat acest lucru dacă date concrete sunt nesocotite, dacă bunele oficii ale unor puteri ca India sunt excluse și dacă se vorbește mereu de extinderea războiului?" (aluzie la declarația provocatoare făcută, sub presiunea Statelor Unite, de cele 16 state care au intervenit în Coreea sub firma O.N.U.).

Este semnificativ că Clement Attlee, șeful opoziției parlamentare laburiste, a ținut să-și reafirme Duminică dezacordul față de aceeași declarație a celor 16 state. „Cred că vorbesc în numele multor cetățeni britanici — a declarat el în cursul unei cuvântări — atunci când afirm că partidul laburist regretă hotărîrea guvernului de a se asocia la o astfel de amenințare". „Noi vrem pace în Asia — a spus Attlee — dar nu o vom putea obține dacă nu vrem să ținem seama de realitate".

În ce privește atitudinea Indiei ea a fost reafirmată de d-na Pandit, șefa delegației indiene la O.N.U. D-na Pandit a declarat că este în favoarea unei conferințe în jurul mesei rotunde, în vederea rezolvării problemei coreene. „După părerea mea — a spus d-na Pandit sosind cu avionul la New York — faptul de a se așeza la o masă de conferință contribuie mai mult decât orice altă metodă la o mai bună înțelegere".

După cum transmite agenția „France Presse", un purtător de cuvânt al ministerului de afaceri externe indonezian a declarat Luni deasemeni că conflictul coreean ar avea mai multe șanse de a fi rezolvat dacă la negocierile politice ar participa și alte națiuni în afară de beligeranți.

A. C.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scânteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00, 7.61.30, 7.61.40

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. STALIN".